

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 1T/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010329
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dubová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819010329.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dubovou v trestnej veci proti obžalovanému P. L., O.. X.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom M. Č.. XXX, okr. Vranov nad Topľou, toho času od 24.1.2019 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice, pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní dňa 06. mája 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný: P. L., O.. X.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom M. Č.. XXX, okr. Vranov nad Topľou, toho času od 24.1.2019 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice

je vinný, že

1. dňa 24.01.2019 asi o 13:30 hod., v opilom stave, na chodbe budovy Mestského úradu vo X. O. Z. O. H.. Y.. N.. Y. Č.. XX, sa domáhal vstupu do kancelárie primátora mesta, pritom sa hrubo a vulgárne vyjadroval, v dôsledku čoho bol príslušníkom Mestskej polície vo Vranove nad Topľou, poškodeným G. Z. požiadaný, aby opustil budovu, kedy obžalovaný pri vychádzaní z budovy, pred vchodovými dverami, aktivoval paralyzér, zn. POLICE, a týmto zasiahol poškodeného G. Z., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. X. O. Z., G. XXXX/XXA, raz do oblasti brucha a následne obžalovaný sa ešte niekoľkokrát pokúsil paralyzérom zasiahnuť poškodeného, kedy poškodený G. Z. použil proti obžalovanému donucovacie prostriedky a pri zneškodnení obžalovaného utrpel ľahké podvrtnutie základného kĺbu palca ľavej ruky, ľavého lakťa, ľavého ramena a pravého kývača hlavy s dobou liečenia do 30.01.2019,

2. dňa 22.11.2018 asi o 17:00 hod., v opilom stave, vošiel do dvora rodinného domu č. XXXX/XX O. H. B. X. D. B., okr. Vranov nad Topľou a cez chodbu vošiel do kuchyne rodinného domu, kde vošla aj obyvateľka domu poškodená R. V., O.. XX.X.XXXX, Z. V. B. XXXX/XX, B., ktorej obžalovaný hrubo a vulgárne nadával, chytil ju, potiahol a roztrhal jej oblečenie a keď do miestnosti vošiel manžel poškodenej X. V. a vyzval obžalovaného, aby opustil rodinný dom, obžalovaný aj tomuto vulgárne nadával, vyhrážal sa mu, že ho zabije, následne držal obžalovaný v rukách skrutkovač, s ktorým sa oháňal pred poškodeným X. V., a taktiež sa vyhrážal, že „ich podpáli“, pričom obaja poškodení mali obavu, že obžalovaný svoje vyhrážky uskutoční a poškodenej R. V. vznikla škoda poškodením oblečenia vo výške 10.- Eur,

3. dňa 04.12.2018, asi o 9.45 hod., v opilom stave, vo dvore rodinného domu Č.. XX X. D. M., okr. Vranov nad Topľou, hrubo a vulgárne nadával poškodenému Š. M., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. M. Č.. XX, okr. Vranov nad Topľou, o ktorom vedel, že je osobou vyššieho veku, udrel poškodeného do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol, kedy obžalovaný viackrát kopol a udrel poškodeného do oblasti hlavy, tváre a hrudníka, pričom poškodený utrpel úrazové čiastočné vyklbenie šošovky ľavého oka a následne vznik úrazového zákalu šošovky ľavého oka, pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka, pomliaždenie očnej gule vľavo so zavracaním do sklovca ľavého oka, pomliaždenie nosa, ľavej temenno-spánkovej oblasti, ľavého ramenného kĺbu a ľavej strany hrudníka s dobou liečenia v trvaní najmenej dvoch mesiacov,

t e d a

v bode 1

použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

v bode 2

- neoprávnene vnikol do obydľia iného, neoprávnene tam zotrval, skutok spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou inej ťažkej ujmy

- inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmov takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

v bode 3

- inému úmyselne ublížil na zdraví a skutok spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku

t ý m s p á c h a l

v bode 1

zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona

v bode 2

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona

v bode 3

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona

za to mu ukladá

podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného U. X. O. Z., Y. N. Y. XX, XXX XX X. O. Z.D., C.: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Š. M., O.. X.X.XXXX, Z. V. M. XX, okr. Vranov nad Topľou škodu v sume 3.434,40 eur (tritisícštyristotridsaťštyri eur a štyridsať centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Š. M.Z., O.. X.X.XXXX, Z. V. M. XX, okr. Vranov nad Topľou so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti X. K. P., R..F., P. N. X, XXX XX V., C.: XXXXXXXX škodu v sume 185,84 eur (jedenstoosemdesiatpäť eur a osemdesiatštyri centov).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú R. V., O.. XX.X.XXXX, Z. V. B., B. XXXX/XX, okr. Vranov nad Topľou, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci : elektrický paralyzér so svetidlom zn. POLICE čiernej farby.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného P. L. (ďalej len obžalovaný) obžalobu pre skutky, ktoré v bode 1. kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1

písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 2. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 3. ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania všetkých skutkov. Ku skutku týkajúceho sa zločinu útoku na verejného činiteľa uviedol, že dňa 24.01.2019 prišiel ráno o 06.05 hod. vlakom do Vranova, pochopil po podnikateľoch, pretože si hľadal prácu a dostal informáciu, že sa majú robiť elektroinštalácie na školách, preto išiel na Mestský úrad za primátorom, ktoré pozná dlhé roky osobne. Na mestskom úrade mu pani na informáciách povedala, že primátora zavolá, ale nezavolala, zavolala riaditeľa mestskej polície, Č. a právničku. Č. i s právničkou mu povedali, aby išiel preč, bol totižto zarastený, a tak si mysleli, že je asi nejaký vagabund. Prišiel Z., mestský policajt a vyzval ho, aby išiel preč. Išiel s ním pomedzi vchodové dvere, kde je nad dverami aj kamera. Tam mu povedal, že o chvíľu „sa ty chuju váľaš pod schodami na chodníku a tam zdochneš“. Mal informácie, že tento policajt je najväčšia špina v okrese, a tak si myslel, že mu priloží paralyzátor a pôjde po schodoch dole sám, pretože sa bál, že ho strčí. Paralyzátor mu ale nepriložil, pretože ak by áno, tak by sa zosypal na zem. Potom ho niektorý udrel zozadu, pretože boli dvaja, asi P. G., a to zozadu po hlave. Spadol na zem a keď dvíhol hlavu videl ako mu na tvár letí Kanada toho Z.. Stihol skloniť hlavu k podlahe a dostal kopačku a na hlave mal 28 stehov. Mal by ináč vykopnuté oko. Dostal ešte ďalších 10 kopancov a to vie podľa modrín, ktoré potom mal. Následne sa zbehlo celé osadenstvo mestského úradu a prišli aj štátni policajti. Zobrali ho do CPZ, pričom stalo sa to o 13.30 hod. a na chirurgiu ho odviezli až o 21.40 hod. . Chirurg pri zašívaní sestričke povedal, aby to poriadne umyla, pretože tam mal kopy piesku. V ten deň vypil od rána dopoludnia možno deco a štamperlík alkoholu a na úrade bol len raz, a nie je pravda, že by ho raz vyvádzať aj Č.. Paralyzér použil až vtedy, keď mu Z. povedal tú vetu, ale on ho iba chcel použiť, nepoužil ho. Ak by ho použil, tak by Z. určite spadol, pretože v tú noc v Kysaku, keď sedel na stanici, tak prišiel k nemu jeden Róm, pýtal od neho nejaké peniaze, a preto vytiahol paralyzér, použil ho a ten chlap spadol. Obžalovaný tvrdil, že vie presne identifikovať, ktorý z policajtov ho kopol do hlavy, a bol to práve mestský policajt Z.. Zozadu po jeho ľavej strane bol G..

Ku skutku v bode 2 týkajúceho sa poškodených V. uviedol, že sa s X. V. dohodli, že im urobí lešenie okolo kostola, kde títo cigáni robili, za čo mu mali dať 1.000.- Eur, ale nedali mu nič. Taktiež sa s ním dohodli, že robia vo Vranove v jednej bytovke bytové jadro a chceli, aby urobil elektroinštaláciu. Ohľadne platenia sa dohodli tak, že mu V. povedal, že mu dá 50.- Eur na deň. Robil tam 6 dní, pričom na šiesty deň elektroinštaláciu dokončil, okrem svetiel, ktoré domáca dokúpila potom. Za tých 6 dní mu V. dal 33.- Eur, pričom mu mal doplatiť ešte ďalších 266.- Eur, a 1.000.- Eur za lešenie v Merníku. Taktiež zistil, že mu chýbajú z hospodárskej budovy určité veci a zistil, že mu tie veci zobral V., ktorý sa priznal, že si to boli požičať bez jeho vedomia, a že to potrebovali na stavbu do Čičavy. Dňa 22.11.2018 opravoval jeho bratovi zásuvky, za čo dostal okrem iného aj 3 decovú fľašu slivovice. Odpil z toho hneď asi deco a išiel do V. asi o 16.45 hod, ktorý býva oproti cez cestu. Tam mu jeho švagriná povedala, že nie je doma. Keď tam prišiel druhýkrát o 17.00 hod. búchal päťou po stene aby vyšli a potom tým najväčším šrubovákcom po dverách možno 4-5 minút. Keď nikto neotváral, otvoril si dvere, stál pred prahom a kričal V. prezývku F.. Asi po 6 raze tento vyšiel vonku rozospatý. Pýtal od neho doplatiť 1.266.- Eur, na čo mu povedal, že mu už všetky peniaze dal. Pýtal si aj svoj majetok, materiál, na čo mu povedal, že tento už nemá, pretože keď skončili stavbu, tak cigáni v Čičave to predali. Obžalovaný ďalej uviedol, že si nepamätá presný slovosled, ale povedal mu, že zabiť ťa je málo, aj že Boha ti cigánskeho. Na to vybehli 4 jeho synovia, kde on medzitým urobil krok za prah, asi 60 cm, kde ho napadli všetci piati a keď ho vytláčali vonku, tak sa potkol o prah a spadol na zem plnú výkalov. Nechali ho tak, on prišiel domov. Doma sa vyzliekol vonku na dvore a všetko ošatenie hodil do kotla. Povedal vtedy len, že zabiť ťa je málo, a šrubovák podľa obžalovaného mali preto, pretože keď spadol na zem, tak mu vypadol. S pani V. žiaden konflikt nemal. Nechcel mať s nimi konflikty, pretože 350 metrov od cigánskej osady má vnučku, a nechce, aby s nimi mala problémy. Vyslovené zabiť ťa je málo nemyslel vážne, ľutuje to, že mu to vyletelo. So šrubovákcom chodil v ten deň preto, pretože robil tie zásuvky.

Ku skutku v bode 3 uviedol skutočnosti týkajúce sa vzťahu k poškodenému Š. M. od roku 1992, kde uviedol, že mal s ním problém, nakoľko ho videl kraďnúť v kostole, poškodený ho chcel aj zabiť, pretože

raz niesol veľa nazbieraných húb, prípadne obžalovaný tvrdil, že sa mu M. vyhrážal, päťkrát sa ho pokúsil zabiť, sedemkrát naňho vyšiel z dvora s vidlami. Posledný útok bol 04.12.2018, kedy bola hmla a vlhko, a preto nešiel poza kostol, poza dom poškodeného, aby sa s ním nestretol, ale išiel po chodníku, kde v diaľke asi 100 metrov zbadal nejakú postavu s palicou. Keď prišiel bližšie a zistil, že je to poškodený, zišiel z chodníka na cestu najmenej 1,40 metra od neho, v mieste, kde sa mali stretnúť, pred rodným domom jeho manželky. Videl, že z chodníka, ktorým poškodený išiel v strede sa presunul na kraj a zrýchlil krok, a išiel tak, aby bol bližšie k nemu. Stretli sa pred vstupnou bránou pred rodným domom jeho manželky. Asi chcel byť čím skôr pri bráničke, že ho udrie a ujde. Keď sa stretli tak začul „ty chuju za“ a viacej nevie, pretože keď sa k nemu otočil tvárou, tak dostal bakoú po čele a druhú dostal ku oku. Bolo okolo 09.40 hod., pretože vtedy stretal autobus a nebolo to pred domom číslo XX, pretože keby to tak bolo, tak by bol vošiel do dvora toho príbuzného. Keď ho udrel druhýkrát, tak ho tresol, spadol na zem, a on si pomyslel, že zdochni tu. Išiel potom do obchodu, kúpil si pollitrovku a pivo, ktoré vypil a do práce do Podbrezovej v ten deň nešiel. Poškodeného M. udrel len raz.

Obžalovaný vypovedal na hlavných pojednaniach opätovne, kde opakovane poukazoval na problémy s poškodeným M., ako aj problém s vyplatením za prácu od poškodeného V. a opätovne popisoval skutky, pričom v podstate totožne, okrem určitých odchýlok týkajúcich sa napr. skutočnosti, ohľadne skutku u V.N., kedy raz mala byť doma aj manželka obžalovaného a v inej výpovedi ju neuvádzal, prípadne skutku zo dňa 24.1.2019, kedy raz uviedol hodinu, že išiel od známeho a raz, že išiel z okresného úradu.

Poškodený G. Z. na hlavnom pojednaní uviedol, že dňa 24.01.2019 v čase okolo 13.25 hod. vstúpil do budovy s náčelníkom Č. kde ich vtedy na prvom poschodí oslovila právnička mesta, že pred dverami primátora je jeden pán, ktorý sa vulgárne správa, je pod vplyvom alkoholu a domáha sa vstupu k primátorovi. S náčelníkom mestskej polície túto osobu vyzvali, aby opustil priestor, upozornili ho, že ku primátorovi je potrebné sa najprv objednať a nie v takom stave, v akom bol. Táto osoba sa správala na neho a na kolegu vulgárne a po tretej, alebo štvrtej výzve potom opustila tento priestor. Svedok pritom ukázal, že ide o obžalovaného. Ďalej uviedol, že sprevádzal obžalovaného dole schodmi, aby nespadol smerom ku vchodovým dverám, kde obžalovaný vytiahol z kabáta elektrický paralyzér, ktorým ho zasiahol do oblasti brucha. Následne sa ho pokúšal týmto paralyzérom zasiahnuť ešte opakovane, kde ho pomocou hmatov, chmatov, a asi aj úderov spacifikoval, pričom pri dopade na zem si obžalovaný o roh otváracích dverí spôsobil väčšiu ranu na hlave. Jemu počas spacifikovania došlo k vyvrtnutiu palca na ľavej ruke, ľavého predlaktia, ľavého pleca a k natiahnutiu väziva na pravej strane krku. Následne na to sa na miesto dostavili ďalší kolegovia, ktorí poskytli obžalovanému prvú pomoc a aj on privolať RZP a políciu. Obžalovaný sa v čase, keď ho požiadali o pomoc, nachádzal na prvom poschodí mestského úradu pred dverami primátora mesta, kde sa okrem neho vtedy nachádzal aj náčelník a právnička mesta, ale z tohto miesta ho potom vyvádzal len on sám. Poškodený tvrdil, že k fyzickému kontaktu jeho tela s paralyzérom došlo a aj pocítil elektrický výboj, bolo to na čas menej ako jedna sekunda, bol to len nárazový dotyk. On obžalovaného predtým nijako nenapadol a nebol na to ani žiaden dôvod, pretože obžalovaný sa správal výlučne vulgárne a nepôsobil dojmom, že by chcel zaútočiť. Fyzicky tak na obžalovaného zaútočil až po použití paralyzéra. Práceschopný bol 6 dní. Obžalovaného predtým nepoznal, a nikdy s ním nemal žiaden konflikt. Počas vyvádzania obžalovaného pridržoval a obžalovaný sa ani nebránil a neprebíhala medzi nimi žiadna komunikácia, až potom počas incidentu obžalovaný povedal, že ho zabije. Poškodený vysvetľoval rozpor, na ktorý bol vyzvaný obhajcom, keď v prípravnom konaní uviedol, že išlo o mierne zápasenie, že pri spacifikovaní, sa obžalovaného bránil fyzicky z celej sily a z jeho strany išlo o mierne zápasenie. Pri opätovnom výsluchu poškodený uviedol, že obžalovaného z prvého poschodia spreď kancelárie primátora vyvádzal na podnet mestskej právničky, pri ktorej stál obžalovaný a vykrikoval vulgárne výrazy. Poškodený ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, aby obžalovaného vyvádzal z mestského úradu ešte aj niekto iný. Poškodený taktiež uviedol, že dostal zásah paralyzérom do časti brucha, čo sa uňho prejavilo stiahnutím svalov na tele v danú chvíľu a v daný moment a odhodilo ho trochu dozadu. Podľa poškodeného sa obžalovaný snažil použiť paralyzér aj druhý a aj tretíkrát, keď už bol spacifikovaný na zemi. Po jeho spacifikovaní došli na miesto pán G., B., ktorí prišli z vonku a pán Č.Č., ktorý prišiel zvnútra. Paralyzér sa mu podarilo vytrhnúť pri zápase s obžalovaným z ruky a odhodiť ho asi na dva metre.

Svedkyňa JUDr. Š. M. na hlavnom pojednaní uviedla, že dňa 24.01.2019 okolo 12.00 hod., keď sa vracala z obeda, tak na prvom poschodí v kresle spal neznámy muž. Zašla za náčelníkom mestskej polície pánom Č., a požiadala ho, aby túto osobu vyviedol. Keď sa okolo pol druhej nachádzala na sekretariáte primátora a vyšla na chodbu videla, že na chodbe stál opäť ten muž, ktorý bol na chodbe

aj o 12.00 hod. a pri ňom už bol náčelník mestskej polície a ďalší príslušník mestskej polície G. Z.. Svedkyňa poukázala, že tým neznámym mužom, ktorý bol vtedy na mestskom úrade, bol obžalovaný. Či pán Č. obžalovaného vtedy vyviedol to nevedela, nakoľko to nevidela. Za mesto si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 92.92.- Eur.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora zápisnica o výsluchu svedka E. B. zo dňa 27.02.2019. Svedok E. B. vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň, keď došlo k udalosti, ktorého presný dátum nevie, bol okolo pol druhej poobede v šatni a kolega G. prijal telefonické oznámenie na linku 159, že na Mestskom úrade Vranov nad Topľou, na chodbe, kde sídli primátor, sa nachádza opitý človek, a treba ho prísť vyviešť z budovy. Následne išiel z kolegom G. z dvora mestského úradu, kde je ich šatňa, smerom k hlavnému vchodu mestského úradu. Keď sa nachádzali pod schodmi, tak videl, že sa medzi dverami niečo deje, dvere boli pootvorené a na zemi sedel jemu neznámy človek, pričom kolega Z. stál nad ním a držal ho rukami. Kolega G.Ý. vybehol hore, aby mu pomohol. Na zemi boli rozhádzané veci, ktoré zrejme patrili neznámemu mužovi, ktoré on nohou poodsúval na jedno miesto. Medzitým sa dostavil aj náčelník mestskej polície Č. a na chodbe a v priestoroch kancelárie prvého kontaktu sa nachádzali asi tri osoby. Na zemi bola aj krv a pán E. B. podával tomu neznámemu mužovi prvú pomoc v priestoroch mužského WC, kde mu obviazoval hlavu. Podľa svedka mal obžalovaný rozbitú hlavu.

Zápisnica o výsluchu svedka Bc. P. Č. bola na hlavnom pojednávaní prečítaná podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora. Svedok Bc. P. Č., náčelník Mestskej polície Vranov nad Topľou, uviedol, že nevie uviesť presný deň udalosti, ale v daný deň bol v kancelárii, keď ho právnička mesta požiadala, že na chodbe mestského úradu na prvom poschodí, kde sedí aj primátor, sedí podnapitý chlap, ktorý tam aj spí. Zobudil ho, ten bol voči nemu vulgárny, nadával mu, ale vyviedol ho vonku. V tom čase bol v civile, pretože nemal na sebe uniformu a to bolo ešte v čase okolo obeda, možno o 12.30 hod.. Ten pán s nadávkami odišiel dobrovoľne, pričom po schodoch mu pomáhal, lebo sa motal, pretože bol opitý. Upozornil ho aj, že je náčelník mestskej polície. Podľa svedka sa ten pán po chvíli vrátil, musel sa vrátiť, lebo to už bol vonku s G. Z., kde boli kontrolovať ulicu Janka Kráľa, a keď prichádzali k mestskému úradu, tak ten pán práve vchádzal do mestského úradu a bolo vidno, že rozhadzuje rukami. Povedal aj kolegovi, že je to už opätovne, čo ten pán dnes vchádza do budovy. S kolegom zaparkovali auto, a keď prišli na prvé poschodie, tak už bolo počuť krik na chodbe, kde sa ten pán opäť pred kanceláriou primátora dožadoval vstupu k nemu. Na chodbe bola sekretárka primátora pani U. a pani M., ktoré sa mu snažili dohovoriť, aby odišiel. Tvrdil, že chce ísť za primátorom, aby mu dal nejaké peniaze, ak si dobre pamätá, hovoril o sume 5.- Eur, že ich chce na alkohol. Išli spolu s G. Z. priamo k tomu pánovi, upozornili ho nech nevrieska, nech opustí budovu mestského úradu. On sa na tieto upozornenia otočil a odchádzal preč smerom ku schodisku, kde ho pán Z. pridržoval a vyprevádzal von z budovy. On ich videl len potiaľ, pokiaľ zišli po schodoch, pretože potom išiel do svojej kancelárie. Na to počul krik a buchot, a keď prišiel na prízemie, tam videl ako G. Z. drží toho pána na zemi spacifikovaného. Taktiež videl, že po schodoch z vonku prichádza hliadka mestskej polície a to P. G. R. E. B.. Bolo vidieť, že ten pán má ranu na čele, na hlave, keďže mu tiekla krv. Mestskí policajti mu poskytli prvú pomoc a ošetrili mu ranu. Podriadený G. Z. o tom spísal úradný záznam a taktiež bol na ošetrenie a v súvislosti so zraneniami spôsobenými pri tomto služobnom zákroku, bol práceneschopný 6 dní.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora zápisnica o výsluchu svedka E. B., mestského policajta, ktorý uviedol, že bolo asi 24.01.2019, keď bol už v šatni, nakoľko sa mu blížil koniec pracovnej smeny, keďže bolo okolo pol druhej popoludní, kedy začul, že sa niečo rieši s nejakým opitým pánom na mestskom úrade. Keď vchádzal do budovy, tak videl stáť pred hlavnými dverami G. Z. a videl P. L. a taktiež aj P. G.. P. L. osobne pozná, nakoľko bol rybárom a poznajú sa z tejto oblasti. Videl, že má obžalovaný zranenie na hlave, keďže mu tiekla krv, požiadal preto o lekárničku, že mu to ošetrí pokiaľ príde záchranka. Na P. L. bolo, podľa svedka, vidieť, že bol opitý.

Zápisnica o výsluchu svedka P. G. bola prečítaná podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora. Svedok, taktiež mestský policajt uviedol, že presný dátum skutku si nepamätá, ale okolo pol druhej obdržal telefonát, kde mu bolo ohlásené, že na mestskom úrade je podnapitý človek, ktorý sa neprimerane správa. On bol v šatni, vyšiel von a išiel do budovy. Ako prichádzal ku vchodu mestského úradu, tak videl, ako kolega G. Z. drží muža pri zemi a tento sa ešte naťahoval pre baterku, čo neskôr zistil, že bol paralyzér. Na to ho s kolegom dvíhol a zistil, že ten muž má na hlave ranu, z ktorej mu

tiekla krv. Následne došli ďalší kolegovia, ktorí mu poskytli prvú pomoc a bola mu privolaná záchranka i štátna polícia. Svedok však uviedol, že priamo tento služobný zákrok nevidel.

Svedok L. Č., kamarát obžalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný ho zvykol navštíviť v jeho prevádzke, nakoľko má opravu obuvi a zvykli sa porozprávať, napr. o rybárskych veciach. Keďže je to už viac ako rok, tak si nepamätá, či bol obžalovaný uňho presne dňa 24.01.2019, ale vie, že 27.01. odchádzal do Nemecka, kde pracuje ako zvárač a obžalovaný predtým za ním chodil, väčšinou v čase okolo 11.30 - 11.45 až 12.15 hod. Chodil za ním aj 4 - 5 krát do týždňa, podľa toho, či bol vo Vranove. Vo februári nebol vôbec, pretože keď bol on preč, tak tam nechodil. Svedok ďalej uviedol, že v tom období mal dielňu na N1, na sídlisku Okulka, ktorý je pri mestskom úrade asi 200 metrov a v tom čase, môže byť, že 24.01.2019 si obžalovaný u neho vyzdvihol opravenú kanadu. Vypil jedno pivo a odišiel. Rozprávali sa o tom, že obžalovaný má problém, že mu nevyplatili za vykonanú prácu. Poradil mu, že je to potrebné dať na súd. Rozprávali sa aj o tom, že keďže on je zámočník a zvárač a pracuje v Nemecku, ale potrebuje k tomu certifikát, tak keď obžalovaný robí elektrinu, tak ak by si chcel v Nemecku dobre zarobiť, potrebuje na to certifikát. Obžalovaný mu nehovoril kam má namierené, keď od neho odchádzal.

Poškodený Š. M. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že dňa 04.12.2018 čakal na mliekara okolo pol desiatej, a pomedzi to išiel „zhora“ opitý L.. Išiel po chodníku, pozeral naňho a povedal mu „ty starý chuju čo na mňa patríš“. Svedok ďalej uviedol, že bol opretý o bránu, bol pritom vo dvore za bránou, keď k nemu prišiel obžalovaný, chytil ho, zvalil a začal doňho kopať. Skrvavil ho celkom, pričom on sa potom postavil a išiel domov a jeho dcéra a vnučka zavolali policajtov a záchranku. Svedok uviedol, že na obžalovaného vyjadrenie vo vzťahu k nemu mu len povedal, aby išiel ďalej. Na to on ale prišiel k nemu a začal ho biť. Svedok poprel, že by mal predtým spory s obžalovaným. Taktiež tvrdil, že obžalovaný mu spôsobil zranenia, nakoľko nevidel na oko, ktoré bolo spuchnuté, aj tvár a chránil si hrudník, lebo má strojček na srdci. Oko mu operovali a so strojčekom bol na kontrolu. Aj keď svedok priznal, že používa pri chôdzi pomôcku, palicu, uviedol, že v deň skutku palicu nemal, pretože to bol len štvrtý dom od jeho. Pri opätovnom výsluchu svedok uviedol, že sa s obžalovaným pozná odkedy žije obžalovaný, nakoľko pochádzajú z jednej dediny, spory však s obžalovaným nemal. Opätovne svedok uviedol, že dňa 04.12.2018 prišiel do dvora ku svojmu bratrancovi, do domu číslo XX X. M. a tam čakal na mliekara. Jeho bratranec vošiel do domu, pretože bola zima a on sa rozhodol počkať na mliekara. Asi o trištvrte na desať, ako čakal opretý, išiel po chodníku obžalovaný, ktorý bol opitý. Potom ako mu obžalovaný povedal, „ty starý chuju čo na mňa patríš“, na čo mu on povedal, aby išiel ďalej, sa obžalovaný vrátil k nemu do dvora, začal ho biť, kopať a kopol ho aj do hlavy. Svedok pritom ukázal na pravú časť záhlavia za pravým uchom. Svedok nevedel uviesť koľkokrát ho obžalovaný kopol, alebo udrel, ale bil ho po hlave, do ľavej ruky, pričom on sa bál, pretože má na srdci strojček. Obžalovaný ho aj zvalil na zem, kopal doňho, do hlavy, do tváre, do pleca, všetko mal skrvavené.

Poškodená R. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný prišiel do ich domu, a keď prišiel prvýkrát, tak jej manžel nebol doma, tak odišiel. Keď potom bola v kúpeľni, obžalovaný sa vrátil. Svedkyňa tvrdila, že nevedela o tom, že manžel bol v izbe a spal. Obžalovaný prišiel do domu, kde hľadal jej manžela po všetkých izbách, nadával a synova mala dcéra sa bála, preto začala plakať. Na to ona vyšla z kúpeľne a začala naňho kričať, aby išiel von. Keďže to počul manžel, tak vstal a obžalovaný naňho začal kričať, naťahovali sa a ona ich odťahovala a drgala obžalovaného von. Obžalovaný chytil jej manžela spredu a niečo vybral za vrecka. Myslela si, že to bol nôž, preto začala kričať na manžela aby dával pozor. Bol to však veľký šrubovák. Manžel ho vytláčal von z miestnosti, pretože sa bál o malú, ktorá je chorá. Vytlačili obžalovaného von z domu, manžel mu vykrútil z ruky šrubovák, a aj potom sa naťahovali. Ona pritom nemohla uklidniť malú a musela volať sanitku. Keď sa vonku naťahovali, obžalovaný povedal, že ich podpáli. Taktiež aj počas toho, ako vytláčala obžalovaného von, obžalovaný jej vulgárne nadával. Obžalovaný taktiež kričal jej manželovi, že ho ojebal, a jej nadával kurvo, pičo, avšak viac sa nepamätá, pretože bola v strese a bála sa o malú. Ako vytláčala obžalovaného von, ten ju chytil, potiahol a roztrhal jej tričko. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaného poznali, nakoľko ich navštevoval, prišiel za manželom, posedel, bol v pohode a odišiel domov. V ten deň bol však obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Naťahovanie sa s obžalovaným spolu aj s jej manželom začalo v kuchyni, kde obžalovaný vybral z vrecka, tak ako už uviedla, že si myslela, že nôž. Na stranu manžela sa pridala iba ona, nakoľko tam žiadne iné osoby neboli. Pritom ako ho vytláčala a ťahala, udrela obžalovaného pästou po chrbte a on ju potom za to chytil za tričko. Počas toho ako obžalovaný u nich vystrájal mala strach, bála sa, že prepichne manžela.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj poškodený X. V., ktorý uviedol, že v ten deň ho obžalovaný hľadal doma, čo mu povedala manželka, ale on si išiel ľahnúť. Asi o pol hodiny ho obžalovaný opäť hľadal. Začal vykrikovať, a keď manželka vyšla von z kúpeľne, vyšiel z izby aj on. Keď sa ho opýtal o čo ide, obžalovaný mu na to povedal „ty degeš, ja ťa zabijem“, pretože ho vraj ojebal. Začal robiť rukami, vopchal ruku do vrečka a začal machať, na čo manželka kričala, aby dával pozor, lebo ma nožík. Odbil mu to z ruky a vytlačal ho von, pritom spadol on, aj obžalovaný, pretože bol tento veľmi opitý. Keď spadli, povedal mu, aby išiel preč, lebo zavolať políciu. Aj manželku chytil a roztrhal jej tričko. Na jeho manželku nadával, že je kurva a naňho povedal, že ho zabije, lebo, že ho ojebal. Počas toho, ako obžalovaný kričal, on ho veľmi nevnímal, pretože malá plakala a on pociťoval strach. Báł sa o manželku, nevestu a malú. Báł sa totiž, že ho prepichne. Počas toho, ako hovoril obžalovanému, aby išiel preč, ten kričal, že ho zabije. Svedok ďalej tvrdil, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, keď k nim prišiel, vo vnútri v dome bol len on, jeho manželka, nevesta a malá vnučka a ku hádke došlo v kuchyni, kde sa stretol on s obžalovaným a kde vyšla aj manželka z kúpeľne. Ohľadne skutočnosti týkajúcej sa nevyplatených peňazí za prácu, svedok uviedol, že spolu s obžalovaným pracovali v jednej bytovke, kde obžalovaný robil elektrinu, avšak práce neboli dokončené, tak im pani dala 20.- Eur, raz 30.- Eur, ale všetko nie je vyplatené, aj keď tam boli 5 alebo 6 krát. On pritom dostal 30.- Eur za jeden deň. S obžalovaným sa dohodol na cene, že všetko urobí za 150.- Eur, ale v skutočnosti mu dal asi 60.- Eur, pretože elektrina nebola dokončená a on tam už viacej nechodil. Spolupracoval s obžalovaným už aj v minulosti, ale takéto nehody spolu nemali, bolo to prvé nedorozumenie. Svedok taktiež tvrdil, že obžalovanému peniaze dával, ale ten ráno nevedel, kde je.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora zápisnica o výsluchu svedka E. V.Á., ktorá uviedla, že jej svokra je R. V. R. L. F. L. X. V.. Nevie presne kedy, ale bolo to v zime, keď k nim prišiel P. L. do domu a začal kričať a nadávať, že kde je ten hajzel a podobne, že mu nevrátil peniaze. To vedela, že sa to týka jej svokra X. V.. Jej dievča na to začalo plakať, na čo vyšla svokra zo záchodu a Juhás stál v kuchyni a stále kričal. Keď uvidel jej svokra, tak jej začal nadávať hanlivo a vulgárne. Svedkyňa vtedy zobrala dcéru na ruky, ktorá mala len dva roky a išla s ňou vonku z domu na cestu, pred dom. Keď bola vonku, tak ešte počula krik v dome, ale už nerozumela, čo sa kričí, pretože jej dcéra plakala na rukách. Počula ako obžalovaný kričal, že ich podpáli. V ten deň prišiel do ich domu obžalovaný dvakrát a tieto skutočnosti sa udiali pri druhej návšteve. Obžalovaný potrhla na svokre tričko a vyhrážal sa jej. Podľa svedkyne pri druhej návšteve boli doma len ona, svokra, jej dcéra a ešte ďalší manželovi súrodenci, ktorí boli v zadnej izbe, ale neboli prítomní pri tom, keď sa to dialo.

Svedkyňa Mgr. U. Ž., zástupkyňa za Dôveru zdravotnú poisťovňu sa ku skutku nevedela vyjadriť, pričom uviedla, že sa k trestnému konaniu nepripojili a náhradu škody nežiadali.

Svedkyňa JUDr. C. V., zástupkyňa Všeobecnej zdravotnej poisťovne sa ku skutku ohľadne poškodenia zdravia Š. M. nevedela vyjadriť, nakoľko pri spáchaní skutku nebola, avšak vyjadrila sa len k výške škody, ktorá sa týkala poškodenia zdravia Š. M. a tá sa týkala vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré boli vo výške 185,84.- Eur.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec, psychiater MUDr. R. P., ktorého znalecký posudok bol zároveň prečítaný na hlavnom pojednávaní, a to zo súhlasom prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu. Znalec u obžalovaného zistil, že je obžalovaný závislý od alkoholu, ide pritom o tretie vývojové štádium a zároveň u obžalovaného znalec skonštatoval emočne nestabilnú poruchu osobnosti - impulzívnu. V čase skutkov znalec hodnotil rozpoznávací schopnosti obžalovaného ako zachované a jeho ovládacie schopnosti vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu a tendenciu k impulzívnemu konaniu a k afektívnej labilitate hodnotil ako znížené, iba ľahkou, nie podstatnou mierou. Podľa znalca obžalovaný mohol v čase spáchania skutku ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, ale pokiaľ bude naďalej požívať alkoholické nápoje, jeho pobyt na slobode môže byť nebezpečný, podľa znalca, v zmysle opakovania sa správania, ako je to, za ktoré je aktuálne stíhaný. Vzhľadom na to, že u obžalovaného bol konštatovaný syndróm závislosti na alkohole, bolo by indikované nariadenie ochranného protialkoholického liečenia, avšak u obžalovaného už bola v minulosti nariadená dvakrát ústavná ochranná liečba, a napriek tomu sa k požívaniu alkoholu vrátil, je k potrebe abstinencie nekritický, aktuálne sa liečiť nechce, preto znalec skonštatoval, že ochranná protialkoholická liečba by nespĺnila svoj účel. Na hlavnom pojednávaní znalec zotrval na svojom znaleckom posudku. Zistené množstvo alkoholu u obžalovaného, v čase napadnutia

na mestskom úrade 3,13 g/l, predstavuje ťažký stupeň opilsti až akútnu otravu alkoholom. Podľa znalca, je z klinickej praxe zrejmé, že vzhľadom na to, že sa obžalovaný v takom stave zúčastnil fyzického konfliktu, je možné predpokladať, že mal pravidelnou konzumáciou alkoholických nápojov zvýšenú toleranciu alkoholických nápojov, a aj napriek takejto koncentrácii alkoholu v krvi, bol schopný fyzickej aktivity spojenej so vzniknutým konfliktom. Znalec taktiež uviedol, že obžalovaného hodnotil ako osobu, ktorý pozná svoju povahovú črtu pre neho v záťažových situáciách a ak niektorú situáciu vyhodnotí ako záťažovú, môže reagovať agresívne, je jedno či má požití alkohol, alebo nie.

Zo znaleckého posudku MUDr. P. P. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplýva, že tento skúmal utrpené zranenia poškodeného Š. M.. Podľa znalca poškodený utrpel ako najzávažnejšie poranenie z komplexu poranení, úrazové čiastočné vyklíbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka, pričom išlo o poranenie ťažké. Podľa znalca poškodený taktiež utrpel pomliaždenie hlavy v temno-spánkovej oblasti hlavy, pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka, pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, pomliaždenie nosa, pomliaždenia ľavého ramenného kĺbu, pomliaždenie očnej gule vľavo so zakrvácaním sklovca do ľavého oka a úrazové čiastočné vyklíbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka. Podľa predmetného znaleckého posudku pomliaždenie ľavej polovice hrudníka, ako aj pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu znalec hodnotil ako poranenie stredne ťažké. Pomliaždenie očnej gule a poranenie - úrazové čiastočné vyklíbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka ako poranenie ťažké. Ďalšie poranenia poškodeného zhodnotil ako ľahké. Z výsluchu znalca vyplýva, že poranenia poškodeného Š. M. mohli byť spôsobené úderom alebo údermi pästou, či kopnutiami v počte najmenej 4 krát do oblasti hlavy, tváre, ľavého oka, ľavého ramena a ľavej polovice hrudníka poškodeného silou malej až strednej intenzity až prudkosti. Najskôr v stojacej aj ležiacej polohe poškodeného. Mechanizmus vzniku poranení poškodeného týkajúce sa oka je spôsobené tupými, prípadne tupohrannými predmetmi, ktoré pôsobia na oblasť oka. Sú to poranenia typické pre zásah druhej osoby. U poškodeného museli byť minimálne 4 kontakty s jeho telom, pričom pri jednoduchom páde na vozovku, či chodník, by došlo len k jednému, maximálne dvom poraneniám. Poranenie oka nemôže vzniknúť pri jednoduchom páde na rovný povrch, nakoľko oko je chránené kosťami tváre, a pri jednoduchom páde na oblasť oka by došlo len k poraneniu okolia oka, nie samotného oka. Poranenie oka poškodeného Š. M. nesúviselo s jeho vekom, bolo to poranenie úrazové, a to aj keď sa nazýva šedý zákal. Podľa znalca poranenia poškodeného vznikli v jeden deň, aj keď sa na poranenie oka prišlo až s časovým odstupom, nakoľko sa takéto poranenie môže zistiť až pri operácii oka. MUDr. P. P. ku znaleckému posudku U.. P. X. týkajúceho sa zranení poškodeného Š. M. uviedol, že aj keď MUDr. P. X. hodnotil všetky pomliaždenia poškodeného ako poranenia ľahké a úrazový šedý zákal ľavého oka ako poranenie stredne ťažké, naproti tomu dĺžku liečby pomliaždení uviedol v rozmedzí 14-21 dní a liečbu úrazového šedého zákalu v rozmedzí 8 -12 týždňov. Keďže podľa znalca poznáme poranenia ľahké s dobou liečby do 7 dní, poranenia stredne ťažké s dobou liečby od 7 do 42 dní a poranenie ťažké s dobou liečby nad 42 dní, podľa U.. P. P. F. U.. P. X. odporuje v hodnotení jednotlivých poranení.

MUDr. P. X., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia traumatológia, plastická chirurgia k zraneniam poškodeného Š. M. v znaleckom posudku uviedol, že poškodený utrpel pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvácaním do sklovca, úrazový sivý zákal šošovky ľavého oka so šikmým postavením šošovky, pomliaždenie nosa, pomliaždenie ľavej temno-spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu, pomliaždenie ľavej strany hrudníka. Všetky poranenia, okrem úrazového sivého zákalu ľavého oka, ktoré znalec hodnotil ako stredne ťažké, vyhodnotil ako poranenia ľahké. Pri svojom výsluchu MUDr. P. X. uviedol, že mimo poranenia oka, ktoré koriguje v zmysle znaleckého posudku znalkyne z očnému lekárstvu, všetky ostatné pomliaždenia hodnotí ako poranenia ľahké. Znalecký posudok očným lekárom v plnom rozsahu akceptuje. Podľa U.. P. X. všetky utrpené poranenia poškodeného Š. M., mimo poranenia oka, vznikli priamym mechanizmom, to znamená pôsobením tupého až tupohranného predmetu na poranenú oblasť násilím nanajvyš stredne silnej intenzity. Tomuto zodpovedá fyzické násilie druhej osoby v zmysle úderov a kopania. Tieto poranenia znalec hodnotil ako ľahké, ktoré si vyžadovali liečbu 14-21 dní. Obvyklý spôsob života poškodeného Š. M.Z. bol narušený maximálne do 3 týždňov slabými bolesťami poranenej oblasti, čo ho mohlo obmedziť vo výraznejšej fyzickej aktivite, ale bez nutnosti pomoci druhej osoby pri zachovaní plnej sebestačnosti poškodeného. Pri klasifikácii poranení z medicínskeho hľadiska, je podľa MUDr. P. X. potrebné vychádzať nielen z doby liečby, prípadne práceneschopnosti, ale aj z ďalších dôvodov, medzi ktoré patrí zaťaženie organizmu v zmysle fyzického zaťaženie liečbou, druhu liečby, nakoľko je rozdiel v tom, či poškodený berie tabletky alebo je operovaný,

ďalej obmedzenia jeho celkovej aktivity, nebezpečenstvo pre organizmus, či mohli byť ohrozené, alebo poškodené životne dôležité orgány. Dobu liečby je potrebné brať do úvahy, ale nie od ostatných klinických záležitostí. Znalec nesúhlasil s hodnotením pomliaždenia hrudníka, ako poranenia stredne ťažkého, ktoré takto označil MUDr. P. P.Á., nakoľko mal za to, že ide o poranenie ľahké. Pokiaľ ide o poranenie - pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu, k tomuto znalec uviedol, že mesiac po úraze boli pri röntgenovom vyšetrení zistené jeho degeneratívne zmeny, preto sa liečil tak dlhú dobu. Podľa znalca MUDr. P. X. u poškodeného sa jednalo o viaceré pôsobenia násillia vzhľadom na rozdielne oblasti postihnutia. Pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti i pomliaždenie nosa mohlo vzniknúť naraz, teda jedným úderom alebo kopom, ale každé ďalšie poranenie vzniklo osobitne, teda na každú oblasť pôsobilo samostatné násillie. Mimo pomliaždenia ľavej okoloočnicovej oblasti oka a nosa mohli zranenia poškodeného vzniknúť pri páde na ľavú stranu tela. Pomliaždenia okoloočnicovej oblasti oka, ako aj poranenie oka ako takého, museli vzniknúť pôsobením samostatného násillia, teda tieto nevznikli pádom. Bodové ohodnotenie podľa MUDr. P. X. za jednotlivé poranenia poškodeného bolo spolu 185 bodov.

MUDr. L. U., ktorá bola pribratá ako znalec ad hoc z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie oftalmológia, po poučení a po zložení sľubu uviedla, že je na podanom znaleckom posudku trvá a tento bol so súhlasom prokurátora, obhajcu a obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaný a zároveň bol aj vykonaný výsluch znalkyne. Podľa znaleckého posudku MUDr. L. U., P. Š. M. utrpel pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka, pomliaždenie očnej gule vľavo so zakrvácaním do ľavého oka, úrazové čiastočné vyklbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka. Bodové ohodnotenie týchto poranení znalkyňa ohodnotila počtom 180 bodov, kde hodnota jedného bodu bola v roku 2018 vo výške 19,08.- Eur. Najzávažnejšie bolo hodnotené úrazové čiastočné vyklbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka, ktoré znalkyňa ohodnotila počtom 120 bodov pre odškodnenie za bolesť, pomliaždenie očnej gule vľavo so zakrvácaním do sklovca ľavého oka počtom 45 bodov a pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka počtom 15 bodov. Pri výsluchu znalkyňa uviedla, že poranenia v oblasti oka mohli vzniknúť tupým nárazom päšťou, kopancami, alebo tupým nárazom, pádom na nejaký neostrý predmet. Pri tom došlo k pomliaždeniu okolia očí samotnej očnej gule, bulbu a následne k zakrvácaniu štruktúr vo vnútri oka. Keďže bol pacient vyšetrený u očného lekára až po 10 dňoch, toto bolo zistené až pri tomto očnom vyšetrení. Poškodený je vyššieho veku a je vysoko pravdepodobné, že už starecký šedý zákal na obidvoch očiach mal a na to neprišiel, pretože nemal subjektívne ťažkosti. Po úraze v oblasti ľavého oka došlo k natrhnutiu jemných štruktúr v oblasti šošovky, až k vyklbeniu šošovky, čo sa prejavilo aj znížením videnia na ľavé oko po úraze. Podľa znalkyne, k pomliaždeniu v oblasti oka, mohlo dôjsť minimálne dvoma údermi, avšak vzhľadom na jemnosť štruktúr, stačil by aj jeden poriadny úder, aby došlo k takýmto poraneniam. Pourazový sivý zákal oka zrýchľil proces vzniku šedého zákalu, ktorý vznikne na základe biochemických procesov pri tupých poraneniach, a vtedy už hovoríme o úrazovom šedom zákale. Pacient teda môže mať aj na pravom oku šedý zákal, ktorý môže byť starecký, ale na ľavom oku išlo určite o úrazový šedý zákal, vzhľadom k tomu, že táto skutočnosť sa potvrdila počas operácie, kedy operatér popisoval odtrhnuté štruktúry voľného závesného aparátu, na ktorom je šošovka upevnená. Išlo o úrazový šedý zákal na ľavom oku. Najzávažnejším poranením poškodeného bola subluzovaná šošovka s vytvorením úrazového šedého zákalu, jedná sa o poranenie ťažké a doba liečby je nad 42 dní. Subjektívne poškodený bezprostredne po poranení oka cítil bolesť v oblasti oka, len si ešte neuvedomoval, že nevidí. Podľa znalkyne klasický šedý zákal vzniká v priebehu života postupne, je to fyziologicky nezvratiteľný fakt, je to najčastejšie ochorenie na ľudskom tele, teda ho má každý človek už v pokročilom veku. Úrazový šedý zákal vznikne po úraze, mechanizmus je rýchlejší, agresívnejší a pacient v priebehu dní, týždňov oslepe.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. P. X. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia traumatológia a plastická chirurgia ohľadne poranení G. Z. vyplýva, že tento dňa 24.01.2019 utrpel ľahké podvrtnutie základného kĺbu palca ľavej ruky, ľahké podvrtnutie ľavého lakťa, ľahké podvrtnutie ľavého ramena a ľahké natiahnutie pravého kývača hlavy. Všetky poranenia znalec hodnotil ako poranenia ľahké, ktoré si vyžiadali bežnú jednoduchú liečbu a poškodeného G. Z. obmedzili v bežnom spôsobe života len na niekoľko dní slabými bolesťami poranených miest. Poranenia poškodeného vznikli nepriamym mechanizmom - pohybom poranených oblastí nad obvyklú mieru, čím došlo k natiahnutiu svalov a väzov poranených oblastí. Tomuto mechanizmu vzniku poranení zodpovedá fyzický násillie pri pacifikácii druhej osoby. Žiadne poranenie nepoškodilo ani neohrozilo životne dôležitý orgán, a priemerná doba liečenia sa pohybuje v rozmedzí 4 - 6 dní s čím koreluje doba práceneschopnosti. Nakoľko sa poškodený liečil od 24.01.2019 do 30.01.2019 vrátane. Znalec hodnotil dobu liečby ako primeranú druhu, rozsahu a závažnosti utrpených poranení. Obvyklý spôsob

života poškodeného bol mierne narušený 4 - 5 dní slabými bolesťami poranených oblastí a obmedzení výraznejšej fyzickej aktivity, pričom poškodený bol plne sebestačný bez nutnosti pomoci druhej osoby a mohol sa voľne pohybovať. Znalec určil bodové ohodnotenie zranení počtom 55 bodov.

Z výsluchu znalca Mgr. U. D., ktorý je zapísaný v zozname znalcov a ktorý vypracovával prostredníctvom KEÚ PZ Košice, odvetvie kriminalistická a požiarna elektrotechnika znalecký posudok týkajúci sa elektrického paralyzéra so svietidlom zn. Polys vyplýva, že tento na uvedenom znaleckom posudku na hlavnom pojednávaní zotrval. Zo znaleckého posudku vyplýva, že elektrický paralyzér so svietidlom zn. Polys je zariadením čínskej výroby, ktoré je možné použiť ako ručné led svietidlo a elektrický paralyzér. Toto zariadenie je bežne voľne dostupné v predajniach zameraných na loveckú techniku. Podľa udania výrobcu technickými parametrami produktu sú dĺžka 17 cm, hmotnosť 180 g, pulzný elektrický výboj cca 1.000.000V a jednosmerné napätie 4,8V, LED 10W, elektrický prúd 2,5A. Skúmaný predmet - elektrický paralyzér bol vykonanou kontrolou technického stavu a opakovanými funkčnými skúškami preverený a bol plne funkčný. Nie je to paralyzér domácej výroby. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že kontaktný elektrický paralyzér, akým je predmetný elektrický paralyzér, je účinný v priamom kontakte a nejde o paralyzér „na diaľku“. Či je možné predmetný paralyzér použiť ako zbraň je podľa znalca otázkou právnou, ale je možné uviesť, že v zmysle zákona č. 190/2003Z.z. o strelných zbraniach a strelive predložený kontaktný elektrický paralyzér nie je zbraň - nemá totiž vystreľujúce súčasti. Elektrický výboj účinkuje aj cez silnú vrstvu odevu (aj koženého) a účinky nastávajú v závislosti na dĺžke trvania zásahu elektrickým paralyzérom. Pri zásahu 0.5 sekundy, t.j. v krátkom údere spôsobí svalový kŕč a intenzívnu bolesť. Zásah 1 - 2 sekundy, t.j. stredný úder spôsobí pád na zem a krátkodobú dezorientáciu. 3 a viac sekúnd, t.j. plný úder spôsobí pád útočníka, stratu orientácie a šok na niekoľko minút. Z výsluchu znalca vyplýva, že osoba zasiahnutá na kratšiu dobu ako jedna sekunda predmetným paralyzérom spôsobí svalový kŕč a intenzívnu bolesť. Vplyv účinkov elektrickej energie na organizmus bude závisieť pri takomto krátkom údere aj od toho, či takýto človek tento úder očakáva. Klasickou reakciou je reakcia na bolesť, ktorú každý prejaví individuálne. Vrstvy oblečenia môžu mať pri zásahu paralyzérom vplyv, avšak muselo by ísť o veľmi hrubé vrstvy a materiál odolávajúci preskoku elektrického prúdu. Muselo by sa jednať o materiál kovový, ktorý by mohol zabrániť pôsobeniu na ľudský organizmus. Účinok z hľadiska bolesti pri zásahu do oblasti brucha znalec nedokázal posúdiť, avšak nemôže dôjsť pri jeho štandardnom použití k zásahu životne dôležitých orgánov. Podľa znalca predložený paralyzér, ktorý skúmal bol funkčný a na overenie funkčnosti ho nemusel dobíjať. Obžalovaný k predmetnému znaleckému posudku uviedol, že skúmaný paralyzér nebol jeho, pretože ten jeho mal iba 11 cm a bol vybitý.

Zo záznamu z obmedzenia osobnej slobody zo dňa 24.01.2019 o 13.30 hod. vyplýva, že obžalovanému bola v budove Mestského úradu vo Vranove nad Topľou v zmysle Zákona číslo 564/1991 Zb. o obecnej polícii obmedzená osobná sloboda príslušníkmi mestskej polície G. Z. R. P. G..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 22.11.2018 vyplýva, že v mieste ohliadky B., B. XXXX/XX bola vykonaná ohliadka miesta činu, rodinného domu, pričom z tejto vyplýva, že za vchodovými dverami cca v strede tejto chodby pri ľavej stene sa na zemi nachádza skrutkovač s drevenou rukoväťou s celkovou dĺžkou skrutkovača cca 27 cm, ktorý bol zaistený ako vecná stopa.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 24.01.2019 na Mestskom úrade Vranov nad Topľou vyplýva, že táto bola vykonaná v predmetnej budove a na mieste neboli zaistené žiadne stopy.

Z úradného záznamu zo dňa 24.01.2019 vyplýva, že bola G. Z. odňatá od obžalovaného vec - elektrický paralyzér so svietidlom.

Zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse zo dňa 24.01.2019 vyplýva, že predmetnom vyšetrovacieho pokusu bol elektrický paralyzér a bolo potrebné zistiť či ide o svietidlo a zároveň aj o paralyzér.

Z uplatneného nároku na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 20.03.2019 vyplýva, že si Všeobecná zdravotná poisťovňa uplatnila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre poškodeného Š. M. v sume 174,16 Eur. Z vyčíslenia zároveň vyplýva, že toto nie je úplné a je predpoklad ďalšieho pokračovania liečenia.

Mesto Vranov nad Topľou si podľa správy zo dňa 06.03.2019 uplatnilo náhradu za poskytnutý príjem pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca mesta - príslušníka mestskej polície vo Vranove nad Topľou, poškodeného G. Z. a to vo výške 92.90.- Eur.

Podľa správy sociálnej poisťovne, neboli sociálnou poisťovňou vyplatené poškodenému Ladislavovi Tóthovi vyplatené nemocenské dávky ani dávky sociálneho poistenia.

Z lekárskej správy poškodeného G. Z. zo dňa 24.01.2019 vyplýva, že tento utrpel vyvrtnutie kĺbu ľavej ruky, vyvrtnutie ľavého lakťa, vyvrtnutie ľavého plecového kĺbu a natiahnutie ľavého kývača hlavy. Predpokladaná dĺžka liečenia bola podľa lekárskej správy do 7 dní.

Z lekárskej správy obžalovaného zo dňa 24.01.2019 mal súd preukázané, že tomuto bola spôsobená otvorená rana vlasatej časti hlavy. Ako pôvod zranenia z lekárskej správy vyplýva, že obžalovaný uviedol, že bol napadnutý príslušníkom mestskej polície, ktorý ho mal sotiť na zem a kopnúť ho do hlavy. Predmetné zranenie bolo podľa zistenia lekára spôsobené úderom do hlavy predmetom s ostrou hranou so strhnutím kožného laloka. Podľa lekárskej správy toto zranenie lekár nepredpokladal, aby mohlo vzniknúť tak, ako to uviedol obžalovaný, ale lekár predpokladal úraz hlavy o tvrdý relatívne ostrý predmet schopný vytvoriť rovné sečné poranenie. Predpokladaná doba liečenia bola od 7 do 10 dní a išlo o ľahký úraz. Ako ďalšie zistenie je v predmetnej lekárskej správe uvedený údaj o tom, že pacient, teda obžalovaný bol v alkoholickej ebriete 3,13 g/l. Z lekárskej správy zo dňa 24.01.2019 vyplýva, že odber u obžalovaného na biochémiu na zistenie alkoholu bol vykonaný v čase o 14.41 hod. a predmetná lekárska správa je vydaná v čase o 15.32 hod. Z lekárskej správy zároveň vyplýva, že bol pacient, teda obžalovaný privezený RZP a podľa tejto mal prítomnú v ľavej parietálnej oblasti tržnú ranu tvoriacu kožný lalok, rana po obvode laloka cca 15 cm, pravá strana rany bola úplne rovná, išlo o sečné poranenie kože. Rana bola mierne krvácajúca na spodine znečistená vlasmi, okraje boli celistvé, okolie bez inflamácie. Z lekárskej správy obžalovaného zároveň vyplýva, že tento síce pri vyšetrení spolupracoval, ale bol vulgárny. Z výsledku biochémie obžalovaného, z odberu zo dňa 24.01.2019 o 14.41 hod. vyplýva, že mal prítomný alkohol v krvi 3,13 g/l.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou vydala dňa 25.01.2019 príkaz, aby Mestský úrad Vranov nad Topľou umožnil vyhotovenie a ponechanie si kamerových záznamov umiestnených v priestoroch Mestského úradu Vranov nad Topľou, snímajúcich priestor vstupu hlavného vchodu do priestorov mestského úradu zo dňa 24.01.2019 v čase od 13.15 hod. do 13.50 hod. a aby tieto vydali na účely trestného konania.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 04.02.2019 vyplýva, že bola vydaná Mestským úradom Vranov nad Topľou kópia kamerového záznamu z kamier umiestnených v priestoroch Mestského úradu Vranov nad Topľou, snímajúcich priestor vstupu hlavného vchodu do priestorov mestského úradu zo dňa 24.01.2019 v čase od 13-15 hod. do 13.50 hod.

Zo správy sociálnej poisťovne zo dňa 08.03.2019 vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný v registri poistencov a nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, nemocenskej dávky, ani dôchodkovej dávky.

Podľa lustrácie mal obžalovaný evidovaný v držbe od 07.05.1993 do 12.02.2016 samonabíjaciu pištoľ.

Podľa správy o povesti z obce Kladzany, manželka obžalovaného je prihlásená k trvalému pobytu v obci, avšak sa tam nezdržiava, podobne ako jeho dcéra. Syn obžalovaného je prihlásený k trvalému pobytu v obci Hencovce. Podľa správy medzi obžalovaným a najbližšími rodinnými príslušníkmi boli početné rodinné konflikty a nehody. Potom ako sa obžalovanému prestalo dariť v podnikaní, hľadal riešenie v častom a nadmernom požívaní alkoholických nápojov a od tohto obdobia je rodinný dom a príľahké pozemky vo výlučnom vlastníctve jeho manželky. Pribúdali problémy v správaní sa na verejnosti, konflikty s najbližšími príbuznými, so susedmi, spoluobčanmi a inými osobami, nie len slovné ale aj fyzické. Výsledkom boli rôzne oznámenie úradom a orgánom činným v trestnom konaní za vyhrážky, vulgárne nadávky a napadnutia.

Zo správy z Ústavu na výkon väzby zo dňa 06.03.2019 vyplýva, že obžalovaný sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane, disciplinárny trest ani odmena mu uložené neboli.

Zo záznamu z pohovoru zo dňa 31.01.2019 vykonaného s obžalovaným v Ústave na výkon väzby vyplýva, že počas osobnej prehliadky pri jeho dodaní do výkonu väzby bola zistená odrenina na temene hlavy a hematóm na pravom stehne. Obžalovaný vtedy uviedol, že ku skutku malo dôjsť 24.01.2019 keď prišiel do Vranova bez peňazí. Chodil po meste a pýtal od svojich známych aspoň dve eurá, aby sa mohol dostať domov. Keďže nikto drobné nemal, rozhodol sa zájsť za starostom s ktorým sa dobre poznal. K nemu ho ale nepustili a zavolali mestskú políciu. Tí prišli traja medzi nimi aj jeho kamarát B. a vyzvali ho, aby odišiel. Rozhodol sa odísť a vtedy mu jeden z mestských policajtov povedal, že o chvíľu sa bude váľať dole pod tými schodami. On to pochopil tak, že ho chce zhodiť zo schodov, tak vytiahol paralyzér, ktorý nosí so sebou a priložil ho príslušníkovi mestskej polície k bruchu. Paralyzátor ale nefungoval a mestský policajt sa rozžúrnil. Zacítil, že ho niekto údajne zozadu udrel do hlavy následkom čoho spadol na zem. Chcel sa postaviť, dvihol hlavu a všimol si, že ho ten príslušníkom mestskej polície, ktorému priložil paralyzér k telu, kopol do hlavy, následkom čoho mu strhol z hlavy kožu. Uviedol, že mu ranu zošili 25 stehmi. Po tomto sa na miesto dostavili štátni policajti z Vranova, ktorí ho vzali na ošetrovanie na chirurgickú ambulanciu a potom do CPZ.

Zo záznamu o vykonaní osobnej prehliadky v ústave na výkon väzby zo dňa 28.01.2019 vyplýva, že u obžalovaného bola zistená odrenina na temene hlavy a hematóm na pravom stehne.

Z listu vlastníctva Č.. XXXX vyplýva, že parcela č. 588 je v spoluvlastníckom podiele 1/. R. I., O.. XX.XX.XXXX (P. R. V.E., E.. I.).

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra sa obžalovaný dopustil viacerých priestupkov a to dňa 15.11.2017, kedy odcudzil 4 ks mladých stromčekov, 08.03.2016 porušil pravidlá cestnej premávky, 04.10.2014 vulgárne vynadal a vyhrážal sa fyzickým napadnutím Jurajovi Juhásovi, 15.07.2014 neuposlušal výzvu verejného činiteľa a dňa 15.07.2014 a 15.04.2014 vulgárne nadával manželke a vyhrážal sa jej.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že má 8 záznamov.

Z pripojeného priestupkového spisu týkajúce sa poškodeného Š. M. a napadnutia zo dňa 04.12.2018 vyplýva, že predmetné napadnutie poškodeného bolo prvotne riešené ako priestupok s tým, že z upovedomenia zo dňa 03.03.2019 vyplýva, že predmetná vec riešená ako priestupok proti občianskeho spolunažívaniu bola odovzdaná príslušnému orgánu, t.j. odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku bol vykonaný obrazový záznam na technickom zariadení a to prehratý DVD záznam z kamery Mestského úradu Vranov nad Topľou zo dňa 24.01.2019 a to v čase od 13.25 hod. do 13.36 hod. Bola prehratá tá časť záznamu, ktorá sa týkala dokazovanej skutočnosti, pričom prehratý záznam zachytáva priebeh skutku.

Z vyčíslenia škody všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 11.10.2019 vyplýva, že táto si uplatňuje náhrady škody vo výške 185.84.- Eur, ktorú predstavujú liečebné náklady vo výške 183.64.- Eur za poškodeného Š. M. a trovy v sume 2,20.- Eur. Z pripojeného podrobného rozpisu týkajúce sa poskytnutej zdravotnej poisťovni pre poškodeného Š. M. vyplývajú jednotlivé zdravotné výkony poskytované poškodenému od 04.12.2018 až do 21.02.2019.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, odbor kriminálnej polície zo dňa 04.12.2019 mal súd preukázané, že DVD záznam zo dňa 24.01.2019, ktorý bol predložený Okresnému súdu dňa 05.11.2019 bol zabezpečený tým spôsobom, že na základe príkazu Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou boli vyhotovené orgánom činným v trestnom konaní potrebné množstvá kópií poskytnutého kamerového záznamu pre potreby trestného konania. Z dôvodu, že došlo k poškodeniu DVD nosiča predloženého spolu s obžalobným spisom bola dňa 05.11.2019 na základe žiadosti súdu doručená kópia kamerového záznamu na DVD nosiči, ktorý bol uložený v rovnopise vyšetrovacieho spisu.

Z potvrdenia Mesta Vranov nad Topľou, zo dňa 17.01.2020 vyplýva, že poškodený G. Z. je zamestnaný od 16.05.2002 ako policajt mestskej polície.

Podľa predloženej správy Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 14.02.2020 bolo preukázané, že vzhľadom na rozhodnutie súdu o ponechaní správania sa obžalovaného na potrestanie riaditeľovi väznice bol obžalovaný riešený uložením disciplinárneho trestu a to umiestnením do samoväzby na dobu 5 dní, pričom bolo v disciplinárnom konaní dostatočne preukázané, že sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal, svoje konanie ľutoval a výkon disciplinárneho trestu bol podmienienečne odložený na dobu 3 mesiacov.

Z odpovede na lustráciu GP mal súd preukázané, že voči obžalovanému bolo vedených viacero trestných stíhaní, ktoré sú už aj právoplatne skončené, čo korešponduje aj s odpisom z registra trestov.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 8 krát súdne trestaný, pričom predchádzajúce odsúdenia okrem ostatných dvoch sú už zahladené a na odsúdenie Okresným súdom Pardubice z roku 1988 súd vzhľadom na veľký časový odstup už neprihliadal. Ostatné dve odsúdenia obžalovaného podľa odpisu z registra trestov zahladené nie sú a vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10T/7/2013 bol obžalovaný uznaný rozsudkom zo dňa 08.01.2014, právoplatným 19.03.2014 uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne s tým, že bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bolo obžalovanému uložené protialkoholické ochranné liečenie ústavnou formou. Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10T/7/2013 vyplýva, že proti rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktorý Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 5To/9/2014 zo dňa 19.03.2014 a právoplatným, 19.03.2014 odvolanie obžalovaného zamietol. Z výkonu trestu v tejto veci bol obžalovaný podmienienečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 1Pp/19/2014 zo dňa 16.05.2014 a bola mu určená skúšobná doba 3 roky a nariadený probačný dohľad na odsúdeným vo výmere 1 rok. Zároveň mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Z odpisu z registra trestov, ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 12T/49/2015 ďalej vyplýva, že v predmetnom konaní bol obžalovaný uznaný za trestným rozkazom zo dňa 18.03.2015, právoplatným 04.08.2016 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z pripojeného spisu súd zistil, že obžalovaný najprv podal proti trestnému rozkazu odpor, avšak z úradného záznamu zo dňa 04.08.2016 vyplýva, že podaný odpor proti trestnému rozkazu zobrať v celom rozsahu späť a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 04.08.2016.

Z pripojených spisov vo veciach návrhov na obnovu konania 13Nt/14/2019, ako aj vo veci 2Nt/7/2019, súd zistil, že tieto nie sú rozhodnuté.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené a predložené prítomným stranám doličné predmety a to elektrický paralyzér so svetidlom zn. POLYS čiernej farby, ako aj skrutkovač zaistený dňa 22.11.2018 zaistený pri ohliadke miesta činu. Obžalovaný k predmetným veciam uviedol, že skrutkovač mu vypadol, ale po roku si už nepamätá či je jeho a k paralyzérovi uviedol, že to nie je jeho paralyzér, nakoľko jeho paralyzér mal len 11 cm.

K zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona :

Výpoveď obžalovaného vo vzťahu ku všetkým trom skutkom, pre ktoré je obžaloba podaná, považuje súd za tendenčnú, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnym následkom svojho konania. Jeho výpovedi pokiaľ ide o zločin útoku na verejného činiteľa súd neuveril. Súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že na mestskom úrade bol len raz, nakoľko vo svojich výpovediach raz tvrdil, že o 12.00 hod bol u svojho známeho a raz, že vtedy vychádzal z okresného úradu. Tvrdil pritom, že vtedy zvonili zvony na poludnie. Taktiež aj keď obžalovaný tvrdil, že paralyzér len chcel použiť, ale tento nepoužil, súd mu neuveril, nakoľko použitie paralyzéra vyplýva z prehratého kamerového záznamu, na ktorom vidieť svetelný prejav paralyzéra a zároveň použitie paralyzéra a kontakt s jeho telom potvrdil aj poškodený, a teda neuveril súd ani tvrdeniu obžalovaného, že paralyzér bol vybitý. Z tohto dôvodu súd neuveril ani

jeho tvrdeniu, že paralyzér, ktorý bol predmetom znaleckého skúmania nie je jeho, nakoľko tento bol vybitý, keďže zo znaleckého skúmania paralyzéra vyplýva, že tento bol nabitý, čo korešponduje aj s prehratým kamerovým záznamom. Tomuto tvrdeniu súd neuveril aj z toho dôvodu, že sám obžalovaný tvrdil, že paralyzér použil predtým na stanici, keď sa vracal domov. Taktiež súd neuveril ani tvrdeniu obžalovaného, prečo prišiel na mestský úrad, nakoľko aj pri prehliadke pri nástupe do väzby uviedol, že na mestský úrad išiel pre peniaze. Súd neuveril ani tvrdeniu obžalovaného, že paralyzér chcel použiť v snahe zabrániť soteniu zo strany mestského policajta, nakoľko aj z jeho výpovede vyplýva, že poškodeného mestského policajta G. Z. predtým osobne nepoznal, len vedel o koho ide, a teda nie je zrejмый dôvod, prečo by tak mestský policajt robil. Súd neuveril ani tvrdeniu obžalovaného, že na mestskom úrade bol len raz, nakoľko táto skutočnosť je spochybnená svedeckými výpoveďami svedka Č., R. R. L. M..

Výpovedi poškodeného G. Z. súd uveril, nakoľko podľa názoru súdu táto korešponduje s prehratým kamerovým záznamom, ale aj s výpoveďou svedkov, jednak svedkyne Š. Z. M. o nevhodnom správaní obžalovaného v daný deň na mestskom úrade, ktorý mal podľa jej výpovede spať na stoličkách na 1. poschodí. V tomto smere jej výpoveď korešponduje s výpoveďou svedka P. Č., ktorý mal na jej žiadosť obžalovaného požiadať, aby odtiaľ odišiel. Podľa svedka bol obžalovaný opitý. Tieto výpovede v spojení s lekárskou správou obžalovaného, podľa ktorej mal na základe biochemického rozboru dňa 24.1.2019 v krvi 3,13 g/l alkoholu, potvrdzujú tvrdenia poškodeného G. Z., že bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Aj keď vo výpovedi svedkyne Š. M. a poškodeného G. Z. a svedka P. Č. možno vidieť určité odchýlky ohľadne skutočnosti, či pri druhej návšteve mestského úradu obžalovaným volala príslušníkov svedkyňa Š. M. alebo či títo už boli pri obžalovanom, keď ona prišla, tieto súd hodnotí ako nepodstatné vo vzťahu k predmetnému skutku, nakoľko práve úplná zhoda vo výpoveďach by mohla vyvolávať pochybnosť o tom, či tieto výpovede nie sú naučené. Je zrejмый, že vtedy na chodbe všetci boli, preto súd ich výpoveďami uveril.

Výpoveď poškodeného G. Z. s poukazom na vyhodnotené svedecké výpovede svedkyne Š. M., ako svedka P. Č. a následne aj výpovede ďalších príslušníkov mestskej polície, ktorí síce priamo pri samotnom skutku neboli, viedli súd k tomu, že výpovedi poškodeného G. Z. uveril. Túto skutočnosť odôvodňujú aj výpovede svedkov E. B. R. G. o tom, ako bolo svedkom G. prijaté okolo pol druhej na linke 159 oznámenie o podnapitom človeku na mestskom úrade, ktorý sa neprimerane správa. Súd má za to, že ku kontaktu paralyzéra s telom poškodenému došlo, nakoľko súd verí výpovedi poškodeného G. Z., ktorý uviedol, že pocítil stuhnutie. Takéto vnímanie kontaktu paralyzéra s telom poškodeného korešponduje so záverom znalca o pôsobení elektrického prúdu, ktorý skúmal predmetný paralyzér. Súd nevidí dôvod, prečo by mal chcieť poškodený vo vzťahu k obžalovanému nepravdivo vypovedať, prípadne chcieť obžalovanému poškodiť, nakoľko aj sám obžalovaný vypovedal, že sa nepoznali. Tvrdenia obžalovaného, že vedel o poškodenom ako o človeku, na ktorého si má dávať pozor, súd považuje len za obranu obžalovaného, ktorá nijako nemôže ospravedlňovať jeho konanie.

Výpovedi svedka L. Č. súd nemal dôvod neveriť, avšak jeho výpoveď nijako nepreukazuje nevinu obžalovaného zo spáchaného skutku, nakoľko aj keby obžalovaný bol v deň skutku uňho, táto skutočnosť by nepreukazovala, že sa obžalovaný skutku nedopustil, nakoľko svedok pri skutku nebol.

V súlade s ustanovením § 128 ods. 1 Trestného zákona je verejným činiteľom aj zamestnanec územnej samosprávy tak, ako to vyplýva z potvrdenia mesta a zároveň sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Podľa potvrdenia mesta Vranov nad Topľou, je poškodený G. Z. od 16.5.2002 policajtom mestskej polície.

Podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto použije násilie na výkon právomoci verejného činiteľa potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 323 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, odňatím slobody na tri až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

V zmysle § 138 písm. a) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu so zbraňou.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel'a alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, príslušník obecnej polície pri plnení úloh je oprávnený, vyzvať osobu, aby upustila od konania, ktorým narušuje verejný poriadok, alebo od iného protiprávneho konania.

Podľa § 13 ods. 2, zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, pred použitím donucovacích prostriedkov je príslušník obecnej polície povinný vyzvať osobu, proti ktorej zakročuje, aby upustila od protiprávneho konania, s výstrahou, že bude použitý niektorý z donucovacích prostriedkov. Od výzvy a výstrahy môže upustiť iba v prípade, keď je sám napadnutý alebo je ohrozený život alebo zdravie inej osoby a vec neznesie odklad alebo tomu bránia iné okolnosti.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, o tom, ktorý z donucovacích prostriedkov použije, rozhoduje príslušník obecnej polície podľa konkrétnej situácie tak, aby osobe, proti ktorej zakročuje, nespôsobil neprimeranú ujmu.

V súlade s § 15 ods. 2 zákona o obecnej polícii, pred použitím donucovacích prostriedkov je príslušník obecnej polície povinný vyzvať osobu, proti ktorej zakročuje, aby upustila od protiprávneho konania, s výstrahou, že bude použitý niektorý z donucovacích prostriedkov. Od výzvy a výstrahy môže upustiť iba v prípade, keď je sám napadnutý alebo je ohrozený život alebo zdravie inej osoby a vec neznesie odklad alebo tomu bránia iné okolnosti.

Trestná činnosť páchaná proti verejnému činiteľovi - v tomto smere mestskému policajtovi v súvislosti s výkonom jeho povinností je závažným negatívnym javom. Obžalovaný v danom prípade konal ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt a je za svoje konanie zodpovedný, a to aj s ohľadom na záver znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k útoku na verejného činiteľa z dôvodu výkonu jeho služobných právomocí. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to aký predmet páchatel' k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku. Súd tak dospel k záveru, že obžalovaný vedel, že používa násilie voči mestskému policajtovi a takýmto spôsobom konať chcel, konal tak v priamom úmysle.

Z vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, dospel súd k záveru, že v danom prípade poškodený G. Z. je mestským policajtom, ako to vyplýva zo správy Mesta Vranov nad Topľou a zároveň mal súd preukázané, že pri skutku poškodený konal v rámci výkonu svojich služobných povinností, kedy ako mestský policajt vykonával služobný zákrok. Obžalovaný teda v danom prípade zaútočil na poškodeného G. Z., mestského policajta pri jeho služobnom zákroku, práve z dôvodu, že tento vykonával svoju právomoc tým, že vyvádzal obžalovaného z budovy mestského úradu pre jeho nevhodné správanie sa. Aj sám obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že išiel za primátorom, pričom z výpovede svedkov vyplynulo, že obžalovaný sa v priestoroch mestského úradu správal vulgárne a dožadoval sa vstupu k primátorovi. Pre nevhodné správanie bol obžalovaný vyzvaný aj poškodeným G. Z., aby priestor mestského úradu opustil. Pri vyvádzaní obžalovaného poškodeným G. Z., ktorý bol pri tomto služobnom úkone v rámci svojich právomocí, aj podľa kamerového záznamu v služobnej rovnošate, obžalovaný na tohto zaútočil fyzicky tým spôsobom, že naňho vytiahol a použil paralyzér. Táto skutočnosť je preukázaná z prehratého kamerového záznamu, ako aj z výpovede poškodeného G. Z., a preto súd výpovedi obžalovaného neuveril. Z kamerového záznamu vyplýva, že prvý zaútočil na poškodeného práve obžalovaný, ktorý paralyzér vytiahol a snažil sa ho použiť, k čomu aj došlo a toto vyplýva nielen z kamerového záznamu, ale aj výpovede poškodeného G. Z.. Zo záznamu ďalej vyplýva a toto potvrdzuje aj výpoveď poškodeného, že až následne po tomto použití paralyzéra, použil poškodený G. Z. ako mestský policajt proti obžalovanému donucovacie prostriedky. Súd v tomto smere uveril poškodenému, že bol na krátky moment, menej ako

sekundu paralyzéro zasiahnutý, a súd nemal dôvod jeho výpovedi neuveriť. Súd však považuje za potrebné uviesť, že aj keby ku kontaktu paralyzéra s telom poškodeného nedošlo, táto skutočnosť by nič nezmenila na tom, že obžalovaný dokonil zločin útoku na verejného činiteľa, nakoľko obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Z kamerového záznamu, ale aj z výpovede poškodeného G. Z. taktiež mal súd preukázané, že obžalovaný sa pri útoku opakovane pokúšal zasiahnuť paralyzéro poškodeného, ktorý však voči nemu následne použil donucovacie prostriedky, a to hmaty a chvaty, ako aj úder, ktorými obžalovaného spacificoval. Obžalovaný si pri páde, tak ako to vyplýva z kamerového záznamu a z výpovede poškodeného udrel hlavu do dverí a v zmysle podanej lekárskej správy utrpel ranu na hlave, pričom súd v tejto súvislosti neuveril tvrdeniu obžalovaného, že predmetné poranenie mu bolo spôsobené mestským policajtom.

Pri spacificovaní obžalovaného, poškodený G. Z. utrpel v zmysle podaného znaleckého posudku ľahké podvrtnutie základného kĺbu palca ľavej ruky, ľahké podvrtnutie ľavého lakťa a ľavého ramena, ako aj ľahké natiahnutie pravého kývača hlavy. Výpoveď poškodeného G. Z., že tieto zranenia mu boli spôsobené korešponduje aj zo záverom znaleckého posudku, a preto súdu ustálil, že predmetné zranenia boli poškodenému spôsobené a tieto vznikli práve pri pacifikácii obžalovaného. Táto okolnosť bola zistená na podklade zadovážených dôkazov v priebehu prípravného konania, súčasne však bola bez významu z hľadiska právneho posúdenia skutku, nakoľko pre naplnenie znakov trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona nie je nevyhnutné spôsobenie poranenia, teda aj pri vypustení daných zranení z popisu skutku by skutok odôvodňoval kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia. Vzhľadom na to, že obžalovaný na poškodeného zaútočil a takýmto spôsobom konať chcel, je súd toho názoru, že úmyslom obžalovaného je kryté aj spôsobené zranenie poškodeného, nakoľko obžalovaný na poškodeného útočil aj opakovane, a teda chcel poškodeného zneškodniť (zraniť), keďže ho tento vyvádzať von z mestského úradu, kde sa chcel obžalovaný stretnúť s primátorom.

K obrane obžalovaného, že na mestskom úrade bol v daný deň len raz, súd uvádza, že aj keby bol obžalovaný na mestskom úrade len raz, jeho nevhodné správanie bolo dôvodom, pre ktoré bol vyzvaný, aby mestský úrad opustil, a táto skutočnosť je preukázaná výpoveďami svedka Č., P.B. G. Z., R. F. M., K. X. F. Š. M. R. F. P. Č. však vyplýva, že obžalovaný bol na mestskom úrade dvakrát, a preto ani tejto obrane obžalovaného súd neuveril.

Zo znaleckého dokazovania KEÚ PZ, odvetvie kriminalistická a požiarne elektrotechnika ohľadne paralyzéra, ktorý bol odňatý obžalovanému poškodeným dňa 24.1.2019, a ktorý patril obžalovanému je potrebné uviesť, že aj keď je tento plne funkčný, nejde o zbraň v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive. Táto skutočnosť však nič nemení na tom, že paralyzér použitý obžalovaným proti poškodenému Ladislavovi Tóthovi je potrebné v súlade s ustanovením § 122 ods. 3 Trestného zákona považovať za zbraň. Tento záver súdu vychádza z výsledkov znaleckého skúmania KEÚ PZ, odvetvie kriminalistická a požiarne elektrotechnika ohľadne paralyzéra, z ktorého vyplynulo, že predmetný paralyzér bol plne funkčný kontaktný paralyzér, ktorého elektrický výboj účinkuje aj cez silnú vrstvu odevu a pri plnom údere dokáže spôsobiť pád, stratu orientácie šok na niekoľko minút. Takéto vlastnosti paralyzéra jednoznačne poukazujú na tú skutočnosť, že predmetný paralyzér spĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 122 ods. 3 Trestného zákona, ktorý považuje za zbraň každú vec, ktorá dokáže urobiť útok proti telu dôraznejším. Tejto skutočnosti svedčí aj tvrdenie obžalovaného, ktorý mal predmetný paralyzér použiť v noci 23.1.2019 na stanici v Kysaku, keď čakal na spoj domov a paralyzér použil proti nejakému chlapovi a ten spadol.

K prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona :
Výpoveď poškodeného R. V. korešponduje s výpoveďou poškodeného X. V., ako aj s výpoveďou svedkyne E. V., preto súd svedkyňu uveril. Súd tak neuveril tvrdeniu obžalovaného, že v dome poškodených V.h nebol, nakoľko táto skutočnosť je vyvrátená práve uvedenými svedeckými výpoveďami. Obžalovaný tvrdil že bol len asi 60 cm za prah a šrubovák mu vypadol, keď ho vytlačali vonku, a keď sa potkol o prah. Zároveň však tvrdil, že šrubovák mu búchal na dvere, keď mu nikto neotváral. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu však vyplýva, že šrubovák bol nájdený v chodbe rodinného domu a nie vonku prípadne na prahu dverí, a preto súd jeho výpovedi neuveril.

Poškodená R. V. vypovedala ohľadne správania sa obžalovaného v ich dome totožne ako aj svedkyňa E. V. a poškodený X. V.. Svedkovia zhodne popisali, ako obžalovaný kričal a nadával, bol vulgárny, so šubovákom v roku (o ktorom si mysleli, že je to nôž) sa vyhrážal. Poškodená R. V., uviedla, že bola v tom čase, ako vošiel do ich domu obžalovaný v kúpeľni a poškodený X. V. vtedy spal v inej izbe, o čom ona ale nevedela. Tieto skutočnosti zhodne popísala aj svedkyňa E. V.. Zhodne obaja poškodení popisali aj napadnutie poškodenej R. V., ako jej obžalovaný potrhál tričko a ako ho poškodení vytlačali z domu. Výpoveď svedkyne E. V. potvrdzuje tvrdenia poškodenej R. V. o tom, ako sa obžalovaný vyhrážal, že ich podpáli. Obaja poškodení zhodne uviedli, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu a aj keď táto skutočnosť nie je objektivizovaná dychovou skúškou obžalovaného, súd ich výpovedi uveril.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo v ňom neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona, sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Už vyššie bolo uvedené, že v súlade s ustanovením § 138 písm. a) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu so zbraňou.

V danom prípade súd dospel k záveru, že k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona došlo, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlia poškodených. Táto skutočnosť vyplýva z priebehu skutku, keď obžalovaný vošiel do domu poškodených bez toho, aby ho títo vpustili do domu, alebo aby mal na tento vstup súhlas, nakoľko R. V. bola v tom čase v kúpeľni a X. V. v inej izbe. Na prítomnosť obžalovaného v ich dome zareagovali až keď počuli jeho krik, keďže jeho príchod do domu nevideli. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že obžalovaného vyzvali, aby odišiel preč. Obžalovaný v dome poškodených vykrikoval, bol vulgárny a pri konflikte, keď ho z domu vytlačala poškodená R. V. jej potrhál tričko. Aj poškodený X. V. ho vytlačal z domu, kde aj spolu spadli na zem. Z uvedeného konania obžalovaného teda vyplýva vyvinuté násillie, pričom v danom prípade, keďže obžalovaný potrhál tričko poškodenej R. V., je zrejmé, že bolo potrebné vyvinúť násillie určitej intenzity, a preto má súd za to, že obžalovaný neoprávnene zotrval v dome poškodených aj s využitím násillia a tento opustil až potom, ako ho poškodená vytlačala z domu, a preto je splnené aj kvalifikačné kritérium podľa § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

Z obsahu ustanovenia § 360 Trestného zákona vyplýva, že trestného činu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Musí ísť o vyhrážanie objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho, voči komu hrozba smeruje. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža. Pri posudzovaní otázky, či vyhrážanie je spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadnúť na všetky konkrétne okolnosti prípadu a starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky, a teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných, agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Súd z výsledkov dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný naplnil aj všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Poškodený X. V. jednoznačne popísal, že mal z vyhrážok obžalovaného strach, že ho zabije, a v tomto smere súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že poškodený X. V. poukázal aj na výstrahu zo strany

jeho manželky, poškodenej R. V., o nožiku v rukách obžalovaného, ktorý bol nakoniec šrubovák. Poškodený mal strach, že ho obžalovaný prepichne. Takto svoj strach o manžela popísala aj poškodená R. V., nakoľko sa obžalovaný ich dome správal vulgárne, nadával poškodenej R. V., kričal v ich dome a pri hádke s poškodeným vytiahol šrubovák. Pri potýčke fyzicky napadol aj poškodenú. Z prejavu obžalovaného, ktorý pri vulgárnom verbálnom prejave, pri vyhrážkach o zabití, pri ktorom vytiahol z vrecka šrubovák, o ktorom si poškodená R.Z. V. myslela, že je to nožik a túto skutočnosť potvrdil aj poškodený X. V., vo svojom súhrne s uchopením poškodenej R. V. a roztrhaním jej trička poukazujú na záver, že obžalovaný sa dopustil svojim skutkom nielen porušovania domovej slobody, ale aj prečinu nebezpečného vyhrážania v zmysle ustanovenia § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Súd má za to, že takýto jednočinný súbeh trestnej činnosti je možný, nakoľko obžalovaný vošiel bez dovolenia do domu poškodených, kde zotrval aj keď ho poškodení vyzvali aby odišiel, dokonca tam zotrval aj násilím a poškodení ho vytlačali von z domu a zároveň sa taktiež vyhrážal so zbraňou (šrubovákom) poškodenému, že ho zabije. V danom prípade bolo podstatné aj to, že si poškodená R. V. myslela že má obžalovaný nožik a vyvolal v nej obavu o život manžela. Súd však prihliadal aj na tvrdenia poškodenej R. V. ako aj svedkyne E. V., ktoré zhodne uviedli, že sa obžalovaný vyhrážal, že ich podpáli. Rozhraním trička poškodenej R. V. zároveň obžalovaný spôsobil škodu, ktorú si v prípravnom konaní vyčíslila na sumu 10,- eur. Keďže výška spôsobenej škody nemala vplyv právnu kvalifikáciu skutku, súd v tomto smere vychádzal pri popise skutku z takto určenej škody.

V súvislosti so zaoberaním sa subjektívnej stránky spáchaných prečinov súd má za to, že obžalovaný konal v priamom úmysle, nakoľko súd prihliadal najmä na okolnosti, za ktorých ku skutku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchatel' k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Súd ešte dodáva, že pre naplnenie objektívnej stránky teda postačuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, nie nutnosť. Následkom tohto trestného činu je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda, že ju páchatel' chcel vysloviť, a mala pôsobiť ako vyhrážka. V danom prípade poškodená R. V. mala strach, že obžalovaný ublíži jej manželovi, nakoľko mal v ruke šrubovák, o ktorom si myslela, že je to nožik a mala tak odôvodnenú obavu o život manžela, poškodeného X. V.. U poškodeného X. V. konanie obžalovaného vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život, keďže sa vyhrážal zabitím priamo jemu. Keďže poškodení tvrdili, že takéto správanie obžalovaného bolo prvýkrát, je tak možné aj z tohto usudzovať na odôvodnenú obavu poškodených, nakoľko takéto správanie obžalovaného nevideli a mohli tak pociťovať obavu, že svoje vyhrážky uskutočnia.

Súd poukazuje na ustanovenie § 122 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle ktorého je potrebné v danom prípade považovať obžalovaným pri spáchaní skutku použitý šrubovák za zbraň, nakoľko ide o vec, ktorá je spôsobilá objektívne zdôrazniť útok proti telu poškodeného. Taktiež v predmetnej veci v psychickom rozrušení útokom obžalovaného a v rýchlom slede udalosti skutku, je potrebné uviesť, že šrubovák považovali poškodení za nôž, ktorý je taktiež možné považovať v súlade s uvedeným definovaním zbrane.

Súd taktiež nezistil žiadny dôvod, ani motív poškodenej a svedkov, prečo by si celú vec vymysleli a zhodne tvrdili, že sa obžalovaný vyhrážal poškodeným, keďže z dokazovania vyplynulo, že predtým mali medzi sebou dobrý vzťah, obžalovaný s poškodeným spolupracovali a obžalovaný mal navštevovať poškodených. Po takto vykonanom a vyhodnotenom dokazovaní súd teda nemal žiadnu dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného za tento skutok. Skutočnosť, že nevesta V. vypovedá ohľadne synov poškodených inak ako samotní poškodení, podľa názoru súdu síce môže vyznievať rozporne, avšak aj z jej výpovede jednoznačne vyplýva, že pri incidente synovia poškodených neboli, a preto jej súd uveril.

Súd vypustil zo skutkovej vety, že obžalovaný poškodenú udrel, ale súd upravil skutkovú vetu, že poškodenú chytil a tak už v súlade s popisom skutkovej vety v podanej obžalobe roztrhol poškodenej tričko. Takáto úprava zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zároveň touto úpravou nedošlo k narušeniu totožnosti skutku, ani k zmene právnej kvalifikácie skutku.

Prejav obžalovaného bol v danom prípade podľa jeho vyjadrenia motivovaný snahou o zabezpečenie si peňažných prostriedkov, na ktoré mal podľa jeho vyjadrenia nárok vzhľadom na vykonanú prácu s poškodeným X. V.. Táto skutočnosť ho však v nijakom prípade nezbavuje viny za spáchaný skutok.

K prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona : Výpovedi obžalovaného, že poškodeného Š. M. udrel len raz, a keď tento spadol, tak ho tam nechal a už viac nebil a nekopal, súd neuveril. Aj keď obžalovaný uvádza, že s poškodeným Š. M. mali nezhody už dlhé roky, súd v tejto súvislosti uvádza, že prechádzajúce nezhody nemôžu nijakým spôsobom ospravedlňovať konanie obžalovaného. Výpoveď obžalovaného bola, podľa názoru súdu, spochybnená výpoveďou poškodeného Š. M., ktorého výpoveď vyznieva zhodne so znaleckým dokazovaním a výsluchom znalcov U.. P. X., U.. L. U., R. R. U.. P. P.Á.. Sám obžalovaný uviedol, že udrel poškodeného päšťou medzi oči a spadol na zem a on išiel ďalej.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného Š. M., tejto súd uveril. Jeho výpoveď korešponduje s výsledkami znaleckého dokazovania. Súd uveril poškodenému aj v tom smere, že ku skutku došlo vo dvore Y. Č.. XX X. M.. Poškodený Š. M. popísal, ako ho obžalovaný napadol, udrel, ako poškodený spadol a obžalovaný ho bil rukami a kopal. Súd mu taktiež uveril aj v tom, že v daný deň nemal palicu, keďže išiel len o štyri domy od svojho domu, čo zodpovedá tomu, kde malo dôjsť ku skutku. Vzhľadom na to, že súd uveril tvrdeniam poškodeného Š. M., neuveril výpovedi obžalovaného, že ku skutku malo dôjsť pred iným domom, ako aj tvrdeniu, že ho mal prvý palicou udrieť poškodený Š. M.. Tieto tvrdenia obžalovaného neboli nijako preukázané, pričom súd ťažko nadobudne presvedčenie o tom, že poškodený, ktorý mal v čase skutku 81 rokov by zaútočil na obžalovaného, ktorý mal v tom čase 61 rokov, teda žeby zaútočil na o 20 rokov mladšieho muža.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona, odňatím slobody na jeden až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona, osobou vyššieho veku je sa na účely tohto zákona rozumie osoby staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa §156 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. Z konania obžalovaného, ako aj zo spôsobu útoku a s prihliadnutím aj na nebezpečenstvo útoku, ktoré hrozilo poškodenému možno usudzovať na splnenie subjektívnej stránky.

Po zhodnotení dôkazov súd dospel k záveru, že ku skutku došlo tak, ako to bolo uvedené v podanej obžalobe s tým rozdielom, ako bolo uvedené vyššie ohľadne miesta, kde sa stal skutok, a síce, že k napadnutiu poškodeného došlo vo dvore č. 63. Výpoveď poškodeného Š. M. o tom, že ho obžalovaný zvalil na zem, kopal doňho a bil, pričom ho obžalovaný bil rukami aj doňho kopal, a bil ho pritom do oblastí hlavy, ľavej strany tváre, do ľavého boka, ako aj do ľavého pleca. Tvrdenie poškodeného o takomto napádaní zo strany obžalovaného, ako aj o tom, že mal zranené oko, ktoré mu aj operovali súhlasí s popisom zranení, ktoré mal poškodený utrpieť podľa lekárskeho správ a podľa znaleckých posudkov, znalcov U.. P. X., R. R. U.. P. P. R. Z. U.. L. U..

Zranenia oka poškodeného boli popisované všetkými tromi znalcami, avšak súd pri hodnotení tohto zranenia vychádzal zo znaleckého posudku a výsluchu znalkyne oftalmologičky, U.. L. U.. Tu však treba uviesť, že zranenie týkajúce sa oka hodnotili totožne U.. L. U., R. R. K. U.. P. P. ako zranenie ťažké. Pokiaľ ide o vyšetrenie oka, k tomuto sa napokon U.. P. X. vyjadril, že plne akceptuje znalecký posudok U.. U..

Pokiaľ ide o znalecké skúmania týkajúce sa zranení poškodeného Š. M., znalci U.. P. X. R. U.. P. P. zhodne popísali zranenia poškodeného (pomliaždenie ľavej temenno spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti tváre, pomliaždenie nosa- ako poranenia ľahké), avšak rozdielne označili zranenia pokiaľ ide o ich hodnotenie, a to pokiaľ ide o pomliaždenie ľavej polovice hrudníka a pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu. Predmetné zranenia hodnotil znalec MUDr. P. P. ako poranenia stredne ťažké a U.. P. X. ako poranenia ľahké. Z výsluchu znalcov vyplynulo, že U.. P. P. tieto poranenia hodnotí ako stredne ťažké, nakoľko túto skutočnosť odvodzuje od doby liečenia týchto zranení. U.. P. X. však vo vzťahu k týmto zraneniam uviedol, že nie je možné k hodnoteniu zranení na ľahké a stredne ťažké pristupovať len z pohľadu dĺžky liečby alebo práceneschopnosti, ale je potrebné prihliadať aj na ďalšie ukazovatele, ako je zaťaženie organizmu z pohľadu fyzického zaťaženia liečbou, druhom liečby a rozdiel je aj v tom, či obžalovaný absolvuje len liečbu tabletkami, prípadne či je aj operovaný, ale zároveň je potrebné zohľadniť aj nebezpečenstvo pre organizmus, teda či mohli byť ohrozené alebo poškodené životne dôležité orgány. Taktiež znalec vysvetlil zranenie týkajúce sa ľavého ramenného kĺbu, kde poukázal na zistenie degeneratívnych zmien, ktoré mali vplyv na dĺžku liečby. Z predmetného vyjadrenia znalca, sa súd s hodnotením U.. P. X. stotožnil, a preto vychádzal ohľadne zranení poškodeného Š. M. (okrem zranení týkajúcich sa oka) zo znaleckého posudku ako aj výsluchu znalca U.. P. X..

Súd vychádzal zo znaleckého posudku U.. X., a tento k vzniku zranení uviedol, že mohli vzniknúť kopmi a údermi, a takýto priebeh zranení popísal aj znalec MUDr. P., preto súd ustálil, že ku skutku došlo tak, ako je to popísané v obžalobe, okrem už tých okolností ktoré vyplynuli z výpovede poškodeného, že ku skutku malo dôjsť vo dvore a nie na chodníku, nakoľko to poškodený opakovane tvrdil a súd nevidel dôvod jeho výpovedi neveriť. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že poškodeného udrel len raz, tak toto je podľa názoru súdu z výsluchu znalca U.. P. X. R. U.. L. U. vylúčené. U.. U. totiž uviedla, že zranenie oka síce mohlo vzniknúť vzhľadom na jemnosť štruktúr aj jedným poriadnym úderom, avšak súd dodáva, že vzhľadom na poranenia poškodeného aj v iných častiach tela, je tak vylúčené, aby tieto vznikli len jedným úderom, nakoľko aj sám poškodený uvádzal, že ho obžalovaný bil a kopal. A zároveň tieto skutočnosti ohľadne viacerých atakov zo strany obžalovaného podľa názoru súdu vyplývajú aj z výpovede znalca U.. P. X., ktorý ako možný vznik poranení poškodeného uviedol kopy a údery, a podľa ktorého každé z uvedených poranení vzniklo osobitne pôsobením samostatného násillia.

Už v právnej kvalifikácii skutku je zohľadnené, že obžalovaný napadol poškodeného, ktorý je chránenou osobou z dôvodu jeho veku vyššieho ako 60 rokov, a v tejto súvislosti nemožno prihliadať na tú skutočnosť, že ak by napadol mladšieho, tak by také zranenia nespôsobil, nakoľko obžalovaný poškodeného dlhodobo poznal, a teda súd zastáva názor, že obžalovaný vedel o veku poškodeného a túto skutočnosť zneužil vediac, že poškodený nebude schopný predmetnému útoku sa ubrániť, preto túto okolnosť súd zohľadnil v popise skutku. Z uvedených okolností vyplýva, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, avšak aj v zmysle § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, teda sa dopustil skutku na chránenej osobe, a to osobe vyššieho veku (staršia ako 60 rokov).

Zranenie súvisiace s okom P. Š. M. bolo v zmysle znaleckého skúmania najzávažnejším poranením, ktoré poškodený utrpel. Toto poranenie si v zmysle znaleckého skúmania vyžiadalo dobu liečenia viac ako 42 dní, čo v súlade s ustanovením § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona je potrebné charakterizovať ako poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, a teda ide o ťažkú ujmu na zdraví, ktorá bola spôsobená konaním obžalovaného poškodenému. Za danej situácie je tak splnená podmienka pre naplnenie právnej kvalifikácie, ktoré predpokladá ustanovenie § 156 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaný sa tak podľa názoru súdu dopustil aj tohto skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intencióch ods. 2 § 10 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné

pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve , ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

V predmetnom konaní sa obžalovaný dopustil konania, a to skutku kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a taktiež skutku kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že prečinu porušovania domovej slobody podľa uvedeného ustanovenia sa dopustil aj s využitím násilia a v prípade nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa prečinu dopustil s použitím zbrane, so šrubovákam v ruke, ktorý súd vyhodnotil ako zbraň, nakoľko ide o predmet, ktorý dokáže dôrazne pôsobiť proti telu poškodeného. Pokiaľ ide o skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona, v tomto prípade súd poukazuje taktiež na spôsob spáchania skutku, a preto má súd za to, že závažnosť trestného konania v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona, práve s prihliadnutím na spôsob spáchania oboch skutkov poukazuje na potrebu použitia trestnoprávnej regulácie aj v prípade uvedených prečinov.

O námietke zaujatosti proti samosudkyni bolo rozhodnuté uznesením súdu zo dňa 13.8.2019, pričom na následne vznášané námietky zaujatosti zo strany obžalovaného už súd neprihliadal, nakoľko v nich obžalovaný namietal postup samosudkyne v konaní a opakovane uvádzal rovnaké skutočnosti. Taktiež je potrebné poukázať na správanie sa obžalovaného počas konania na súde, kedy obžalovaný aj po opakovaných upozorneniach nezmenil svoje správanie, používal invectívy jednak vo verbálnom prejave na súde, prípadne v jeho písomných podaniach. Obžalovanému z tohto dôvodu bola udelená poriadková pokuta, následne bolo jeho správanie uznesením súdu ponechané riaditeľovi väznice na potrestanie a bolo taktiež začaté trestné stíhanie pre pohrdanie súdom podľa § 343 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Súd odmietol vykonať zo strany obhajoby, teda obžalovaného a obhajcu navrhované dôkazy, a to pribratie súdneho znalca z odboru kinematografie na posúdenie kamerového záznamu, detektor lži, konfrontáciu so všetkými poškodenými, rekonštrukciu s poškodeným M., pripojenie spisu 11Csp/375/2017, predvolanie U. L., vyšetrenie duševného stavu M. a oboznámenie jeho zdravotnej karty, opätovné pribratie znalca z odboru psychiatrie a psychológie, premietnutie záznamu z budovy mestského úradu v inom čase, konfrontácie s poškodenými M. R. Z. a detektor lži, predvolanie pracovníčky mestského úradu, ktorá mala dňa 24.1.2020 službu na recepcii, na vyžiadanie kamerového záznamu zo dňa 24.1.2019 za širšie časové obdobie od 11.00 hod a opätovné premietnutie záznamu kamery z Mestského úradu zo dňa 24.1.2019 od času kedy mal obžalovaného vyviešť z budovy Č. a kedy sa mal opätovne do budovy vrátiť.

Súd nepovažoval pribratie znalca z kinematografie na posúdenie kamerového záznamu zo dňa 24.1.2019 za podstatné, nakoľko v konaní boli okrem kamerového záznamu vykonané aj iné dôkazy, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o skutku v bode 1. Súd odmietol aj konfrontáciu so všetkými poškodenými, nakoľko v konaní boli vykonané výsluchy jednotlivých svedkov a obžalovanému bolo umožnené klásť svedkom otázky a konfrontácia je jedným zo spôsobov výsluchu, preto súd vykonanie tohto dôkazu nepovažoval za potrebné. Vykonanie rekonštrukcie s poškodeným M. súd odmietol s poukazom na ďalšie ku skutku podstatné vykonané dôkazy, ako sú vykonané znalecké dokazovanie a výsluch poškodeného. Vykonanie výsluchu svedkyne U. L.Á. súd odmietol, nakoľko táto nebola svedkom žiadneho skutku.

Pokiaľ ide o návrh na vyšetrenie duševného stavu poškodeného Š. M., k tomuto súd udáva, že svedkami môžu byť maloleté osoby, osoby vyššieho veku, ale aj osoby s fyzickými, či duševnými chorobami. Výpovednú hodnotu svedka poškodeného Š. M. nijakým spôsobom neoslabuje fakt jeho veku, nakoľko svedok jasne, zrozumiteľne popísal skutočnosti týkajúce sa skutku a v konaní nevyvstali žiadne pochybnosti, ktoré by viedli súd k nariadeniu vyšetrenia duševného stavu poškodeného Š. M.. Zároveň vo vzťahu k poškodenému M. súd odmietol aj pripojenie jeho zdravotnej dokumentácie, nakoľko ide o osobné údaje, s ktorými sa má právo oboznámiť zákonom stanovený okruh osôb za stanovených

podmienok, pričom v tomto konaní potreba takéhoto oboznámenia nebola potrebná aj s poukazom na odmietnuté vyšetrenie duševného stavu svedka.

V konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom U. R. P., z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria a zároveň bol vykonaný aj jeho výsluch. Znalcom vypracovaný znalecký posudok bol so súhlasom obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora prečítaný na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, že súd o správnosti a úplnosti znaleckého posudku nemá pochybnosti, odmietol pribratie iného znalca z odvetvia psychiatrie, to však nebránilo obžalovanému dať si vypracovať súkromný znalecký posudok.

Pripojenie spisu 11Csp/375/2017 súd taktiež odmietol, nakoľko nebolo zrejmé, čo sa má týmto dôkazom preukázať. Zároveň súd odmietol premietnutie záznamu z budovy mestského úradu v inom čase, predvolanie pracovníčky mestského úradu, ktorá mala dňa 24.1.2020 službu na recepcii, vyžiadanie kamerového záznamu zo dňa 24.1.2019 za širšie časové obdobie od 11.00 hod a opätovné premietnutie záznamu kamery z Mestského úradu zo dňa 24.1.2019 od času kedy mal obžalovaného vyviešť z budovy Č. a kedy sa mal opätovne do budovy vrátiť, nakoľko predmetné dôkazy sa týkali skutočností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci, keďže rozhodné bolo vyváženie obžalovaného v čase spáchania skutku a tieto okolnosti boli v konaní preukázané už vykonanými dôkazmi. Obžalovaným navrhovaný detektor lži súd odmietol, keďže Trestný poriadok takýto dôkazný prostriedok neupravuje.

Súd sa nestotožnil s tvrdením obhajcu obžalovaného, že v danom prípade bol útok zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenému mestskému policajtovi vyprovokovaný, nakoľko súd výpovedi obžalovaného, že si myslel, že ho poškodený chce sotiť zo schodov neuveril. Išlo by o nelogické konanie poškodeného, ktorý je mestským policajtom, aby v mieste snímanou kamerou sotil obžalovaného.

V záverečnej reči obhajcu poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol u poškodených pýtať svoje peniaze a predmetná vyhrážka sa týkala len vrátenia peňazí, súd poukazuje na výsledky dokazovania, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný sa so šrubovákou v ruke vyhrážal zabitím a tak v žiadnom prípade nemožno jeho správanie ospravedlniť jeho tvrdením o dlhu zo strany poškodených. V tejto súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade, ak by poškodený V. mal nejaký dlh voči obžalovanému, existujú zákonné prostriedky pre uplatnenie si dlhu.

K tvrdeniu obhajoby, že v prípade poškodeného M. išlo o nutnú obranu, súd uvádza, že podľa výpovede poškodeného, tento v daný deň palicu nemal a tomuto jeho tvrdeniu súd uveril. Zároveň je veľmi ťažké si predstaviť, aby poškodený vzhľadom na vekový rozdiel medzi ním a obžalovaným napadol obžalovaného. Tomuto tvrdeniu súd neuveril aj s ohľadom na vykonané dokazovanie jednak výsluchom poškodeného, ale aj s prihliadnutím na charakteristiku obžalovaného z obce Kladzany.

Pri rozhodovaní o treste, súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný odsúdený celkovo 8 krát, pričom okrem ostatných dvoch odsúdení, sú už všetky zahladené a jedno odsúdenie z roku 1988 je Okresným súdom Pardubice. Vzhľadom na dlhú dobu od tohto odsúdenia, súd naňho neprihliadal. Ostatné dve odsúdenia obžalovaného sú vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10T/7/2013 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa §

364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto veci bol obžalovaný podmiennečne prepustený dňa 16.5.2014 so skúšobnou dobou 3 rok s dĺžkou probačného dohľadu 1 roky, v ktorej sa dňa 16.5.2019 osvedčil. Zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 12T/49/2015 bol obžalovaný trestným rozkazom zo dňa 18.3.2015, právoplatným dňom 4.8.2016 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čomu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 18.6.2018 na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Obžalovaný sa v podmiennečnom prepustení osvedčil dňa 7.8.2019.

V rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného vo veciach tunajšieho súdu sp. zn. 10T/7/2013 a 12T/49/2015 súd pričítal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (pri predchádzajúcich odsúdeniach sa dopustil obdobnej ako teraz súdnej trestnej činnosti). Z priťažujúcich okolností mu súd priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) nepričítal vzhľadom na to, že mu ukladal zvýšený úhrnný trest v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Trestného zákona, a keďže súd takýmto spôsobom upravoval hornú hranicu trestnej sadzby. Súd však postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upravoval dolnú hranicu trestnej sadzby a zároveň ukladal trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu s využitím aj ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu tak bolo potrebné v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Trestného zákona použiť tzv. asperačnú zásadu, nakoľko v danom prípade sa obžalovanému ukladal trest za 3 úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma skutkami, a preto bolo potrebné v súlade s § 41 ods. 2 Trestného zákona zvyšovať hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného trestného činu, teda zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o jednu tretinu. Základná trestná sadzba zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona je 3 až 8 rokov. Najprv súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upravil, teda zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3, čo predstavuje 56 mesiacov, teda na 4 roky a 8 mesiacov. Následne súd upravil hornú hranicu trestnej sadzby zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorá po jej zvýšení o jednu tretinu (32 mesiacov) predstavuje horná hranica trestnej sadzby 128 mesiacov, teda 10 rokov a 8 mesiacov. Za danej situácie ukladal súd trest v trestnej sadzbe 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

V súlade s § 34 ods. 6 Trestného zákona, súd ukladal trest odňatia slobody, nakoľko obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu, ktorého horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 5 rokov.

Trestné právo chráni spoločenské hodnoty a vzťahy a z toho vyplýva aj legalita trestnoprávných zásahov. S prihliadnutím na zásady ukladania trestu, má súd po vykonanom dokazovaní za to, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne, zodpovedá ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák. ako z pohľadu okolností týkajúcich sa trestného činu, tak aj osoby páchatela, vrátane možnosti nápravy obžalovaného. Takto uložený trest predstavuje podľa názoru súdu trest, ktorý vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť v adekvátnej miere zasiahne do života obžalovaného a bude predstavovať spravodlivý postih za protispoločenské konanie obžalovaného. V tomto smere súd prihliadal na osobu obžalovaného, ktorý svoje konanie nekriticky obhajuje, či už v prípade zločinu útoku na verejného činiteľa ochranou svojej osoby, v prípade prečinu porušovania domovej slobody v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania snahou o zabezpečenie si odmeny za prácu, prípadne pri prečine ublíženia na zdraví dlhoročnými nezhodami s poškodeným Š. M.. Práve takýto postoj obžalovaného, viedol súd k záveru, že pre nápravu páchatela, ale aj na ochranu spoločnosti pred útokmi obžalovaného je primeraný trest vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody (vo veciach tunajšieho súdu sp. zn. 10T/7/2013 a 12T/49/2015), ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody, súd poškodené Mesto Vranov nad Topľou s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko nie je zrejmé akým spôsobom bola určená výška škody, keďže v spise sa nachádza len vyúčtovanie výšky škody a bolo by tak potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadne výšky vzniknutej škody.

Poškodený G. Z. si nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto o ňom súd osobitným výrokom nerozhodoval.

Poškodený X. V. si nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto o ňom súd osobitným výrokom nerozhodoval. Pokiaľ ide o poškodenou R. V.E. uplatnenú náhradu škody, súd ju s jej nárokom odkázal na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom, keďže suma škody bola vyčíslená len samotnou poškodenou a ako už súd uviedol, táto nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, preto ku výške škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.

Poškodený Š. M. si uplatnil nárok na náhradu škody podľa znaleckého posudku. Vzhľadom na to, že súd pri hodnotení jeho zranení vychádzal zo znaleckého posudku U.. P. X., ktorého bodové ohodnotenie nezodpovedá bodovému ohodnoteniu U.. P. P., súd priznal poškodenému len náhradu škody vyplývajúcu z bodového ohodnotenia týkajúce sa jeho zranenia oka. Zranenie oka poškodeného U.. L. U. ohodnotila pokiaľ ide o pomliaždenie tváre v okolí ľavého oka počtom 15 bodov, pomliaždenie oka s krvácaním do oka 45 bodov a úrazové čiastočné vyklbenie šošovky ľavého oka s vytvorením úrazového sivého zákalu šošovky ľavého oka 120 bodov, spolu 180 bodov. Výška náhrady je v súlade s ustanovením § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. určená sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu za jeden bod. V roku 2018 je tak hodnota bodu 19,08 eur. Za 180 bodov priznaných v súlade so znaleckým posudkom je výška bolestného v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. v sume 3.434,40 eur, ktorú súd poškodenému v súvislosti so zranením oka spôsobeného mu obžalovaným priznal ako náhradu škody v súlade s § 287 ods. 1 Trestného poriadku. So zvyškom nároku na náhradu škody súd poškodeného Š. M. v súlade s § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces, nakoľko vzhľadom na to, že podľa znaleckého skúmania znalcom U.. P. X. doba liečenia pomliaždenia ľavého ramenného kĺbu závisela aj od degeneratívnych zmien, v tomto smere by podľa názoru súdu bolo potrebné pre priznanie náhrady škody vykonať ďalšie dokazovanie.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa si uplatnila náhradu škody pozostávajúcu z liečebných nákladov Š. M. do skončenia vyšetrovania vo výške 174,16 eur, pričom zároveň z vyčíslenia škody vyplynulo, že táto suma nie je ešte konečná. Výška liečebných nákladov bola preukázaná podrobným rozpisom liečebných výkonov, preto súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť na náhradu škody vo výške vynaložených liečebných nákladov v sume 185,84 eur.

Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia veci charakterizovanej vo výrokovej časti rozhodnutia, nakoľko bola použitá na spáchanie trestného činu, čo vyplýva aj zo spôsobu použitia predmetného paralyzéra.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.